

ΜΑΧΗΤΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΑΓΩΝΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Φύλλον 1ον

Τιμή φύλλον δραχ. 1000

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ: Γ. Γ. ΠΑΠΑΜΙΧΕΛΑΚΗΣ

Χανιά 15 'Ιανουαρίου 1949

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΜΑΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
- ΧΑΝΙΩΝ
Περιοδικό
Αύξων αριθμός τόμου

Κοντεύουν τέσσερα χρόνια από τότε που έσείγησαν τὰ πυροβόλα τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου καὶ πού οἱ ἐκτυφλωτικές λάμπεις τῆς ἐκραγείας πρώτης ἀτομικῆς βόμβας εἰς τὴν Χιροσίμα, ἐφώτισαν τὴν ἄβυσσον ἐνὸς ἀβεβαίου καὶ τρομακτικοῦ μέλλοντος.

Τέσσερα χρόνια «εἰρήνης». Τέσσερα χρόνια γεμάτα ἀπὸ τὴν πιὸ τρομερὴ ἀγωνία. Καθ' ἣν στιγμὴν τρομακτικὲς δυνάμεις συσσωρεύονται εἰς τὰ χέρια τῶν ἀνθρώπων, μίᾳ πρωτοφανοῦς ἐντάσεως καὶ ἐκτάσεως ἀνίθεση διαγράφεται, κάθε μέρα σαφέστερον, μεταξὺ δύο κολοσσιαίων συγκροτημάτων.

Ἀπὸ ποῦ ἀνεπήδησε τόσο ραγδαία ἡ ἀντίθεση αὐτή; Ποιὲς αἰτίες τὴν γέννησαν; Ποιὸ τὸ περιεχόμενον τῆς ἀντιθέσεως; Καὶ ποιὲς δυνατότητες γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή της, καὶ ποιά ἡ θέση μας;

Ὅλ' αὐτὰ τὰ ἐρωτήματα θ' ἀποτελέσουν ζητήματα τὰ ὁποῖα θ' ἀντιμετωπίσωμεν μεθάρρος καὶ περίσκεψη, πού πηγάζουν ἀπ' τὴ μελέτη τῆς πείρας καὶ τῆ θέληση γιὰ μιά δημιουργικὴ ἐξόρμηση.

Θὰ προσπαθήσωμε νὰ ρίξωμε δσον εἶναι δυνατόν περισσότερον φῶς εἰς τὸ σκοτάδι πού μᾶς περιβάλλει καὶ θ' ἀναζητήσωμε διέξοδον ἀρπάζοντας τὸ μῖτο τῆς Ἀριάδνης. Καὶ ὁ μῖτος αὐτὸς ὑπάρχει. Εἶναι ἡ ἀκλόνητος πίστις εἰς τὴς αἰώνιες ἠθι-

κὲς ἀξίες τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας ἢ ὑγιῆς δημοκρατικῆ συνείδηση καὶ τὸ ἀγωνιστικὸν προοδευτικὸν πνεῦμα αὐτὰ πέθαναν μέσα στὸν ἄνθρωπο, ἰδιαιτέρως τοῦ παλαιοῦ κόσμου, αὐτὰ κατήντησαν ἀπλὸς τύπος χωρὶς οὐσία, αὐτὰ ἔπαψαν νὰ ἐμπνέουν τοὺς ἀνθρώπους εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν δράσιν των καὶ νὰ κυριαρχοῦν εἰς τὴν διὰ ἄρθρωσιν καὶ τὴν λειτουργίαν κράτους καὶ κοινωνίας. Ἡ ὕλιστικὴ ἀντίληψις τῆς ζωῆς ἢ ὁποῖα ἐπεκράτησε εἰς σημαντικὸν βαθμὸν ἀρχικῶς εἰς τὰ κεφαλαιοκρατικὰ καθεσιῶτα, μαζί με τὴν ἀφελῆ ἀντίληψη τῆς ἐπιστήμης, πού ἐπεκράτησε τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα μηχανιστικὸ φαινόμενο πού θὰ μπορέσῃ νὰ τὸ ἀναπαραγάγῃ καὶ ἡ εὐρυτάτη σημασία τοῦ οικονομικοῦ παράγοντος ἢ ὁποῖα ἀνέκοψε ἀπὸ τὴν τεραστίαν ἔκτασιν τῆ συνθέσεως τῶν οικονομικῶν συγκροτημάτων, μαζί με τὰ συναφῆ κοινωνικὰ προβλήματα ἀνοιξαν τὸν δρόμον εἰς τὸν ἐπαναστατικὸν ὕλισμὸν καὶ εἰς τὴς διάφορες ἐκδόσεις του. Ἰδιαίτερα ἡ κομμουνιστικὴ ἐκδοσις τούτου ἢ ὁποῖα ἐγεννήθη καὶ διεμορφώθη μέσα εἰς τὰ πλαίσια τῆς πιὸ καθυστερημένης χώρας, πού ποτέ της δὲν γνῶρισε δημοκρατικούς θεσμούς καὶ ἐλευθερίαν, πού μιά διεφθαρμένη κλίκα πριγκήπων, οἱ ὁποῖοι διεσκέδαζαν συνεχῶς εἰς τὰ πιὸ κακόφημα κέντρα τοῦ Παρισιοῦ,

ἐξεμεταλλεύοντο ἑκατομμύρια ἐξαθλιωμένων καὶ ἀγραμμάτων μουζίκων, περιέκλυσε μέσα τῆς ὀλόκληρον τὴν μανίαν ἐκδικήσεως τῶν σκλάβων, καὶ ἡ ὁποῖα μένει μαζί με τὴν ὕλιστικὴν πίστιν, ἐπεκτεινομένη ἐξωθεν ἔχει καταστρεῖ σήμερον ὁ ὑπ' ἀριθμὸν ἓνα κίνδυνος κατὰ τῆς προσπάθειας τῆς ἀνθρωπότητος νὰ συνθέσῃ ἀληθῶς πολιτισμένην καὶ ἐλευθέραν ζωὴν. Οἱ φορεῖς τῆς ἰδεολογίας αὐτῆς βουτηγμένοι εἰς τὸ ἔγκλημα τὴν συνεχῆ συνωμοσίαν, δυσπιστίαν καὶ ἀλληλοεξόντωσιν, δοῦλοι μιᾶς πίστεως ἢ ὁποῖα διακηρύττει τὴν ἐξόντωσιν δι' ὅλων τῶν μέσων παντὸς ἀντιπάλου γιὰ τὴν ἐπικράτησίν της καὶ τὴν ἀπόλυτον κυριαρχίαν τοῦ ὕλιστικοῦ στοιχείου εἰς τὴν ζωὴν, εἶναι ἀνίκανοι, οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, νὰ δεχθοῦν τὴν ἀντίθετον ἄποψιν τῆς συνδιαλλαγῆς, τῆς ἐλευθέρας συνεργασίας καὶ τῆς χριστιανικῆς πίστεως.

Ἐναντίον τῶν τεραστίων αὐτῶν κινδύνων οἱ ὁποῖοι καθημερινῶς ὠμότερον διαγράφονται τόσον κατὰ τῆς ὑπάρξεως τῆς χώρας μας ὅσον καὶ τῆς καθόλου πολιτισμένης ζωῆς, θ' ἀγωνισθῶμεν με εὐρύτητα πνεύματος καὶ κατανόηση, ἀλλὰ καὶ με ἀκατάλητο πῖστιν εἰς τὰ ἀθάνατα ἰδανικά μας.

Θὰ πολεμήσωμεν κατὰ τοῦ ὕλισμοῦ, εἴτε σὰν κερδοσκοπικὴ κλίκα ἐκδηλώνεται, εἴτε σὰν πολιτικὴ μικροσυναλλαγῆς, εἴτε

ΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΩΝ ΜΑΧΗΤΩΝ ΜΑΣ

ΤΟ ΠΙΟ ΙΕΡΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Διερχόμεθα μίαν περίοδον σκληρών αγώνων και θυσιών. Οκτώ χρόνια τώρα διεξάγωμε ένα πόλεμο πρωτοφανούς σκληρότητος, χωρίς ούτε μιὰ στιγμή ν' ανασάνωμε. Ἀλλάξε δέδαια μορφή ὁ ἀγώνας μας καὶ μιὰ καὶ δυὸ φορές ἄλλαξαν οἱ ἐχθροὶ μας, μὰ ἡ ἔντασις κι' ἡ σατανικότης του δὲν ὑπέστησαν καμμιὰ σταθερὴ μείωση. Τὰ ἐρείπια καὶ τὰ πένθη κοντεύει νὰ καλύψουν σ' ὅλην τὴν ἑκτασιν τὴν μαρτυρικὴν χώραν μας. Καὶ ποῖος ἀπὸ μᾶς δὲν ἔχει θρηνήσῃ ὡς τώρα κι' ἕνα καὶ δυὸ προσφιλεῖς του ποὺ ἔδωσαν τὸ αἷμα των γιὰ τὴν κοινὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς εὐθερίας ὅλων μας;

Βάρος δυσβάστακτο ποὺ κλονίζει τὰ νεῦρα καὶ ταράζει τῆς ψυχῆς τὴ γαλήνη, ποὺ συντρίβει κι' ἐρημώνει τοὺς κόπους ἐνὸς αἰῶνα, ποὺ κάμνει

κυρίως ὑπὸ τὴν ὀλοκληρωτικὴν μορφήν του τὸν κομμουνισμὸν καὶ τὴν ἐγκληματικὴν καὶ προδοτικὴν του ἐκδήλωση, εἰδικὰ στὴ χώρα μας, τὸν συμμοριτισμὸν.

Θ' ἀγωνιοθῶμεν γιὰ νὰ θεμελιώσωμεν εἰς τοὺς νέους μας τὴν πίστην εἰς τὰ ὑψηλὰ χριστιανικά καὶ φιλελεύθερα ἰδεώδη.

Θὰ δώσωμεν τὰ πάντα γιὰ νὰ κρατήσωμεν ἀρρωγὲς τὸ μέτωπον τῶν ἐλευθέρων ἀνθρώπων καὶ νὰ θεμελιώσωμεν ἡθικὸς τὸν ἀγῶνα τοῦ ἔθνους κοινητοποιούντως τὶς ἀκατάλλητες ἡθικὰς καὶ πνευματικὰς δυνάμεις του.

Θ' ἀγωνισθῶμεν διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν ἀναγέννηση τοῦ ἔθνους μας καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῶν θυσιῶν του.

Ὅπλα μας εἶναι ἡ πίστις μας εἰς τὸ Δίκιο καὶ τὴν Ἀλήθεια. Τὰ ἀκατάλληλα αὐτὰ Ἑλληνικά Ὅπλα. Τὰ ὅπλα μὲ τὰ ὁποῖα πολέμησε πάντα ἡ Ἑλλάς καὶ νίκησε. Ὅπως θὰ νικήσῃ καὶ τώρα.

Γιατὶ ἡ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει!

Γ. Γ. Π.

ν' ἀναστενάζουν κι' οἱ ποῖοι καλοὶ κι' ἀνθεκτικοὶ μαχητὲς καὶ νὰ αἰσθάνονται ὅτι ὁ ἀγώνας αὐτὸς πρέπει κάποτε νὰ τελειώσῃ. τέτοιο εἶναι τὸ δῆρος τοῦ ἀγῶνος αὐτοῦ τὸν ὁποῖον ἀνέλαβε καὶ συνεχίζει ὁ δύστυχος λαὸς μας. Δίδει τὸν ἰδρωτὰ του, τὸ αἷμα του, τὰ παιδιὰ του, τ' ἀδέρφια του ὅτι ἔχει, ὅτι μπορεῖ νὰ δώσῃ, ὅτι τοῦ ἐζητήθη. Καὶ ὑπομένει καὶ ἀσάλευτος σὲς ἐπάλξεις σφίγγει τὸ ὅπλο μ' ὅσες δυνάμεις τ' ἀπομένουν. Ἡ ἀπόφασίς του παρὰ τὶς θυσίας δὲν ἔπαψε νὰ εἶναι τὸ ἴδιον σταθερὴ κι' ἀσάλευτη ὅπως καὶ στὴν ἀρχή. Γιατὶ ὅταν ἕνας ἀγώνας εἶναι δίκαιος τότε οἱ θρῆνοι καὶ τὰ πένθη γίνονται ἀπόφασις καὶ πίστις εἰς τὸν ἀγῶνα.

Εἶναι δυστυχῶς πολλές οἱ οἰκογένειες σήμερον ποὺ τῶν ἔλειψαν οἱ προστάτες γιατί ἔχουν πάρει τὸ τουφέκι καὶ πολεμοῦν κάπου εἰς τὸ μέτωπον ἢ γιατί τὸ δολοφονικὸ δόλι τῶν νέων γιενιτσάρων τῶν ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς. Οἱ οἰκογένειες αὐτὲς ἀποτελοῦν γιὰ ὅλους ὅσους βρίσκονται στὰ σπίνια των, μιὰ ἱερὴ παρακαταθήκη. Εἶναι καὶ πρέπει νὰ εἶναι οἱ οἰκογένειες τῶν φρουρῶν μας. Αὐτοὶ ἔφυγαν ὑπακούοντες εἰς τὴν φωνὴν τῆς πατρίδος καὶ τὶς ἐμπιστεύθησαν σὲ μᾶς, σ' ὅσους ἔμειναν πίσω ἀπὸ τὴν πρώτην γραμμὴν εἰς τὸν πατριωτισμὸν μας. Οἱ στρατιῶται μας ἐκτελώντας τὸ χρέος των ἀναμένουν ὅτι καὶ οἱ λοιποὶ ἑμεῖς θὰ ἐκτελέσωμε τὸ δικὸ μας χρέος. Καὶ τὸ χρέος μας αὐτὸ εἶναι νὰ συνδράμωμε τὶς οἰκογένειες τῶν μαχητῶν μας καὶ νὰ μὴν τὶς ἐγκαταλείψωμεν εἰς τὴν ἀδιαφορίαν καὶ τὴν ψυχρότητα. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐθνικῆς—χριστιανικῆς μας κοινότητος πρέπει νὰ πάρῃ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν τὶς πιὸ συγκατεκρινένες καὶ θετικὰς μορφάς. Ὑψιστον ἐθνικὸν καὶ ἡθικὸν καθήκον ἐπιβάλλουν τοῦτο, γιὰ νὰ καταστήτῃ πιὸ σαφές καὶ ζωντανὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀγῶνος ποὺ ἡ πατρίδα μας διεξάγει. Εἶναι τραγικὸν καὶ ἐξευτελιστικὸν διὰ τὸν ἀγῶνα αὐτόν, νὰ παρουσιάζουν τὰ μετῴπισθεν τὸ θέαμα τῆς ἐγκαταλείψεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχητῶν εἰς τὴν φτώχεια καὶ τὴν δυστυχίαν, ἐνῶ παραπλευρῶς

ἡ σπατάλη καὶ ἡ πολυτέλεια μερικῶν ἀσυνειδήτων θὰ ὀργιάζῃ.

Ὅπωςδήποτε πάντως ἡ ἀσυνειδήσια πρέπει ἐν ὀνόματι τοῦ ἔθνους νὰ παταχθῇ καὶ ἡ κρατικὴ καὶ ἡ κοινωνικὴ μέριμνα πρέπει ν' ἀπλώσουν τὰ προστατευτικὰ φτερά των πάντων σὲς δακρύθυμες οἰκογένειες τῶν μαχητῶν μας. Οὐδεὶς ἀγὼν, πολὺ δὲ περισσότερον ὁ σημερινός, δὲν δύναται νὰ εὐοδωθῇ, ἐὰν δὲν θεμελιωθῇ πάνω σὲ ἀσάλευτες ἡθικὰς βάσεις. Τὸ φρόνημα καὶ ἡ πίστις τότε μόνον μένουν ἀμειώτες ὅταν οἱ ἡθικὰς βάσεις τοῦ ἀγῶνος παραμένουν ἀπρόσβλητες. Ὁ στρατιώτης ποὺ θὰ πληροφρηθῇ ἀπὸ τὴν οἰκογένειά του τὴν ἐγκαταλείψει καὶ τὴ φτώχεια θὰ ὑποστῇ μοιραῖον ἡθικὸν πλῆγμα. Μὰ καὶ γενικώτερον ἡ ἡθικὴ κατάπτωσις τῶν μετῴπισθεν ἐκδηλουμένη μετὰ τὴν ἀδιαφορίαν ἐναντι τῆς δυστυχίας τῶν οἰκογενειῶν τῶν μαχητῶν μας καὶ μετὰ τὴν ἀσυνειδήσιαν τῆς κερδοσκοπικῆς κλίμας, καταδικάζει ἀναγκαίως εἰς συνεχῆ φθορὰν τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους, μὲ δέδαινα ἀποτέλεσμα τὴν συντριβὴν κι' ἐξουθένωσιν του.

Νὰ λοιπὸν ποῖο πρέπει νὰ γίνῃ σύνθημα τῶν μετῴπισθεν.

Καμμιὰ οἰκογένεια στρατιώτου δὲν πρέπει νὰ ὑποφέρῃ.

Ἀποτελεῖ τοῦτο ἱερὸν, ἐθνικὸν καὶ ἡθικὸν καθήκον διὰ κάθε τίμιον Ἕλληνα.

Γ. Γ. Π.

“ΜΑΧΗΤΗΣ,”

Δεκαπενθήμερον περιοδικὸν
Ὅργανον ἰγῶνος τῆς Φ. Ν. Χ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

Πλατεῖα Ἐλευθερίου Βενιζέλου
Τηλέφωνον 7.94

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ

Γεώργιος Κανατσάκης

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτησίᾳ Δραχμ. 20.000

Ἐξάμηνος » 10.000

ΑΠΟ ΤΟ 1^{ον} ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ ΦΙΛΕΛ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΧΑΝΙΩΝ

ΤΗΣ 24^{ης} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1948

Μέσα σ' ἀληθινὸ συναγεμώ-
της νεολαίας τοῦ ἰομοῦ μας διε-
ξήχθη τὸ πρῶτον συνέδριον τῆς
Φιλελευθ. Νεολαίας Χανίων τὴν
24ην Ὀκτωβρίου τοῦ παρελ-
θόντος ἔτους.

Ἐκατοντάδες νέοι ἀπ' τὰ χω-
ριά καὶ τὴν πόλιν συνεκεντρώθη-
σαν γιὰ νὰ δώσουν τὸν ἐπίση-
μον ὄρκον καὶ νὰ συμμετάσχουν
στὶς γιορταστικὰς ἐκδηλώσεις
καὶ τὶς συγκεντρώσεις τῆς ὁργα-
νώσεως Γεμάτοι νεανικὸ ἐνθου-
σιασμό καὶ περηφάνεια οἱ νέοι
αὐτοὶ, μέ τὴν ἀκατάβλητη πί-
στην στὴν Πατρίδα καὶ τ' ἀθά-
νατα Φιλελεύθερα ἰδεώδη, ἀλλὰ
καὶ μὲ σεμνότητα ποὺ ἐξέφρα-

ζε τὴν εὐγενῆ ἐπίδραση τῶν ἰ-
δεωδῶν των πάνω στὴ προσω-
πικότητά των, παρήλασαν μέσῳ
τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως μὲ τὰξιν
καὶ πειθαρχίαν καὶ κατέληξαν
εἰς τὸ κινηματοθέατρον ὅπου ἐ-
γένετο ἡ συγκέντρωσις ἐνώπιον
πυκνοτάτου ἀκροατηρίου.

Τὸ ἀπόγευμα ἐπηκολούθησε
σύσκεψις ἀντιπροσωπειῶν τῆς
ὁργανώσεως εἰς τὴν λέσχην Ν.
Χώρας ἣτις διήρκεσε πεντάωρον.
Κατὰ ταύτην ἐξητάσθησαν ἅ-
παντα τὰ ζητήματα τῆς ὁργανώ-
σεως, τὰ ὅποια εἶχον ὁρισθῇ
κατὰ τὴν γενομένην τὴν προη-
γουμένην ἡμέραν προσύσκεψιν
κι' ἐλήφθησαν σοβαρὰ ἀσφα-

σεις, ὁργανωτικοῦ καὶ ἰδεολογι-
κοῦ περιεχομένου. Αἱ ἀποφά-
σεις αὗται περιελήφθησαν εἰς
ἐγκύκλιον τῆς ὁργανώσεως πρὸς
ἅπαντας τοὺς τομεῖς.

Τὸ πρῶτον τοῦτο συνέδριον
παρουσίασε πολλὰς ἐλλείψεις κι'
ἀδυναμίας. Τὰ οἰκονομικὰ μέσα
ἔλλειπαν σχεδὸν παντελῶς, ἡ
συμμετοχὴ ἀντιπροσώπων ἦτο
πολὺ ἐλλειπὴς καὶ ποιοτικῶς καὶ
ποσοτικῶς. Οἱ ἀντιπρόσωποι
δὲν ἦσαν κατὰ τὸ πλεῖστον κα-
τατοπισμένοι εἰς τὰ ζητήματα
τῆς περιοχῆς των ἀν καὶ εἶχον
λάβει λεπτομερεῖς ὁδηγίας πρὸς
τοῦτο. Πολλοὶ τομεῖς δὲν ἔσται
λαν ἀντιπροσώπους ἐλλείψει χρη-
μάτων καὶ μεταφορικῶν μέσων.

Τὰ συμπεράσματα ἀπὸ τὸ συ-
νέδριον εἶναι σαφῆ.

Πρῶτον: Ἐνθουσιασμός καὶ
ζωντάνια μέσα στὰ νιάτα πρὸς
ιοφανῆς.

Δεύτερον: Ἡ ζωντάνια αὐτὴ
δὲν ἔχει ἀξιοποιηθῇ. Ἡ νεολαία
μας ζεῖ μὲ τὶς ἀνησυχίας της καὶ
τὶς ἀναζητήσεις της, ἀλλὰ χωρὶς
νὰ εὐρίσκη τὰ πλάισια καὶ τὰ
πεδία ἐκεῖνα εἰς τὰ ὅποια θὰ
μπορέσῃ ν' ἀξιοποιήσῃ τὴν προ-
σωπικότητά της.

Τρίτον: Ἡ ὁργάνωσις εὐρί-
σκεται εἰς τὸ στίχιον τῆς συγκρο-
τήσεως. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἔχει
ἀναπτυχθῇ εἰς ὅλα τὰ χωριά, δὲν
ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα στελέχη
καὶ δὲν ἔχει ὁργανώσει καλὰ τὰ
οἰκονομικὰ τη.

Εἰς ὅλους αὐτοὺς τοὺς τομεῖς
πρέπει ν' ἀναπτυχθῇ ὅλως ἰδι-
αιτέρα προσπάθεια ὥστε, κάθε
τομέας νὰ ἔχει δικὰ του οἰκονο-
μικὰ, ν' ἀναπτυχθῶν στελέχη
μὲ τὴν ἰδρυση σχολῆς στελεχῶν
καὶ νὰ γίνῃ ἐντονη προσπάθεια
ἐπεκτάσεως εἰς ὅλα τὰ χωριά.

Μὲ τὸ τρόπο αὐτὸ θὰ καταστῇ
ἡ ὁργάνωσις ἑνὰς πλήρης κι' ὁ-
λοκληρωμένος ζωντανὸς ὁργανι-
σμός, ὅστις μὲ τὰ ὑψηλά του
ἰδεώδη καὶ τὴν πίστη τῶν μελῶν
του στὴν Πατρίδα καὶ τὴν ἐλευ-
θερίαν, θὰ συντελέσῃ σημαντικὰ
εἰς τὴν κατὰκτησιν, τὴν στερέω-
σιν καὶ τὴν ἀξιοποίησιν τῆς
νίκης κατὰ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑ-
θνους.

Γ. Γ. Π.

ΟΡΚΟΣ

ΤΗΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ

Ὅρκίζομαι νὰ ὑπερασπίσω μὲ
ἀκατάβλητον σθένος καὶ ἀφοσίωσιν,
τὴν χριστιανικὴν πίστιν, τὴν ἐλευ-
θερίαν, τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ ἀκε-
ραιότητα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ Φιλε-
λεύθερα δημοκρατικὰ ἰδεώδη.

Νὰ κρατήσω πάντα ὑψηλὰ τὴν
Σημαίαν τῆς Ἐλευθερίας καὶ νὰ γί-
νω ὑπόδειγμα εὐγενούς καὶ ὑψηλό-
φρονος πολίτου.

Νὰ πειθαρχῶ εἰς τὰς ἐντολάς
καὶ ἀποφάσεις τῆς ὁργανώσεως καὶ
νὰ ἀγωνισθῶ μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις
μου διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ Ἐθνικοῦ
Δημοκρατικοῦ σκοποῦ της.

Ὅδηγός καὶ ἐμπνευστής εἰς
τούς ἀγῶνας μου θὰ εἶναι ἡ Χριστια-
νικὴ πίστις καὶ τὸ μεγάλο φωτεινόν
πνεῦμα τοῦ ἐθνάρχου καὶ ἰδεολογι-
κοῦ μας δεμελιωτοῦ Ἐλευθερίου Βε-
νιζέλου.

ΜΑΧΗΤΙΚΑ ΝΕΙΑΤΑ

Τοῦ κ. Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ
Βουλευτοῦ Χανίων

Με εὐλικρινή χαρὰ ἐδέχθηκα τὴν πρόσκλησι τῶν ἀγαπητῶν μου φίλων τῆς Φιλελευθέρης Νεολαίας νὰ γράψω κάτι γιὰ τὸ σημερινὸ πρῶτο, πανηγυρικὸ φύλλο τοῦ καινούργιου περιοδικοῦ των. Ὁμολογῶ ὅτι μὲ συγκινεῖ βαθύτατα ἡ προσπάθειά των καὶ ὅτι προσδίδω μὲ πολλὰς ἐλπίδες στὴ νέα ἐκδοσι τῆς ὁποίας καὶ αὐτὸς ὁ τίτλος προσδίδει σφρῖγο· ρώμη καὶ ἀγωνιστικὴ δ' ἀ-θεσι.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ μοῖρα τῶν σημερινῶν νέων εἶναι δύσκολη καὶ ὅτι ὁ δρόμος των εἶναι τραχύς. Μέ-σας εἰς τὰ ἀλληλοσυγκρουόμενα κύ-ματα τῶν Ἰδεῶν, εἰς τὸ σκοτάδι τοῦ φανατισμοῦ καὶ τῆς πνευματικῆς ἀ-ναρχίας ὁ σημερινὸς νέος ψηλαφῇ, συχνὰ μὲ μόνον τοῦ ὁδηγὸ τὸ ἐνστι-κτό τ ο υ, ἀγωνίζονται νὰ ἀνεύρουν τὸ σωστό. Εἶναι ὁ κίνδυνος τὸν ὁ-ποῖον ἀντικρύζουν διπλός. Ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ ἡ ἀπογοήτευση μπρο-στὰ στὰ ὅσα ἄσχημα καὶ δυσάρεστα ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ ἐποχὴ μας ποὺ ἀπειλεῖ νὰ νεκρώσῃ κάθε ἱκμάδα τῆς ψυχῆς καὶ νὰ τοὺς ρίξῃ εἰς τὴν κενότητα μιᾶς ζωῆς χωρὶς ἰδανικά. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ ὁ κίνδυνος νὰ παραστρατήσουν καὶ νὰ ρίξουν τὴ φλόγα ποὺ κρύβουν μέσα των σὲ ἄ-νομα χέρια τὰ ὁποῖα θὰ τὴν κυλί-σουν στὸ βοῦρκο καὶ θὰ τὴν χρησι-μοποιήσουν γιὰ τοὺς σκοτεινοὺς των ἀνομολόγητους σκοπούς.

Τὸ δύσκολο γιὰ κάθε νέο σήμε-ρα εἶναι νὰ διατηρήσῃ τὴν ἀγωνι-στικὴ διάθεσι καὶ τὸ μαχητικὸ πνεῦ-μα, ποὺ εἶναι τὰ μεγάλα προνόμια τῆς νεότητος, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ χάσῃ τὴν ἀτομικὴ του συνειδήσι, τὴ συνειδήσι τοῦ ἐλευθέρου ἀνθρώπου ὁ ὁποῖος σκέπτεται, κρίνει καὶ ἀπο-φασιζέει. Ἡ ἐλευθερία εἶναι τὸ ἰδανι-κὸν ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πρέπει ὅμως κυρίως νὰ εἶναι τὸ ἰδανικὸν τῶν νέ-ων. Δὲν ὑπάρχει τίποτε τραγικώτε-ρον ἀπὸ τοὺς νέους οἱ ὁποῖοι σύρον-ται δοῦλοι εἰς τὴν ἀγέλην τοῦ ὁποι-ουδήποτε μαύρου καὶ κόκκινου φα-τισμοῦ.

Ἡ Ἑλληνικὴ νεότης ἐκακοτύχε-ψε τὰ τελευταῖα δέκα ἔτη. Ὁ πό-λεμος καὶ ἡ κατοχὴ πρόλαβαν τοὺς

σημερινούς νέους παιδιὰ, τοὺς ἔσυ-ραν μέσα εἰς τὸ καμίνι τοῦ αἵματος καὶ τῆς συμφορᾶς καὶ τοὺς ἔρριψαν μέσα εἰς τὴν πνευματικὴν ἀσυναρτη-σίαν καὶ τὸ ἠθικὸν χάος. Ἐκτοτε δὲ τὰ χρόνια ποὺ περνοῦσαν ἀπε-δείκνυν τὸ κακὸ Ἡ ἀπελευθέρω-σις δὲν ἔφερε τὴ λύτρωσι τὴν ὁποί-αν ὅλοι ἠλπίζαν καὶ σήμερα ἡ Ἑλ-ληνικὴ νεότης μαζί μὲ ὁλόκληρο τὸ λαὸ μας, ἀ-τικρύνει τὴν ἀνείπωτη καὶ ἄνευ προηγουμένου ἐθνικὴ συμ-φορὰ.

Ἦταν φυσικὸ ὅλα αὐτὰ νὰ μὴ μείνουν χωρὶς συνέπειες στὴ διαμόρ-φωσι τοῦ χαρακτήρα των. Ἡ τρυφε-ρὴ νεανικὴ των ψυχὴ ἦταν εὐαίσθη-τη στοὺς ἐπηρεασμούς. Τὴν ἐσχλήρυ-νεν ἡ ἀνάγκη τοῦ ἀγῶνος. Ὁ νέος τῆς ἐποχῆς μας ἔχει ἐν συγκρίσει μὲ τοὺς νέους ἄλλων ἐποχῶν πολὺ μεγαλύτερη ψυχικὴ ὠριμότητα τὴν ὁποίαν ἀπέκτη-ε στὸ σκληρὸ σχο-λεῖο τῆς συμφορᾶς καὶ τῆς ἀνάγκης. Δὲν ἔχει ὅμως ἀντίστοιχη πνευματι-κὴ ὠριμότητα γιὰτὶ αἱ περιστάσεις δὲν τῆς ἐπέτρεψαν νὰ στραφῇ στὸν ἑαυτὸ του καὶ νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ συνειδητὰ τὰ μεγάλα ἰδεολογικὰ προβλήματα. Τὸ μεγα-λείτερον ποσοστὸν τῶν σημερινῶν νέων δὲν κατάρθωσε νὰ συνειδητο-ποιηθῇ. Ἀρπάχτηκε πρόωρα ἀπὸ τὴν ἐπήρρειαν τῶν πρώτων ἐντυπώ-σεων, ἀπὸ τὰ συνθήματα τὰ ὁποῖα ἐπιτήδεια προπαγάνδα διετύπωσε καὶ γι' αὐτὸ πολλὰς φορές ἠκολού-θησε σφαλερὸ δρόμο καὶ ἔγινε στὰ χέρια ἀσυνειδήτων τυφλὸ ὄργανο.

Στὸ μεγάλο παγκόσμιον ἰδεολογικὸ ἀγῶνα των πρωτοπορία σ' ὅλες τὶς παράταξεις ἀποτελοῦν οἱ νέοι. Πάνω εἰς τὸν ἐνθουσιασμό, τὴν πίστι καὶ τὴν ἀγωνιστικὴ των διάθεσι ἐδασί-στηκαν ὅλα τὰ σύγχρονα κινήματα. Στὴν Ἑλληνικὴ νεότητι ἔστρεψε κυρίως τὴν προσοχὴν του καὶ τὸ Κομ-μουνιστικὸν Κόμμα τῆς Ἑλλάδος στὴν ἐποχὴ τῆς κατοχῆς. Ἐξεμε-ταλλεύθη τὸ πόθο τῆς ἐλευθερίας καὶ τὸ μῖσος ἐναντίον τοῦ κατκτη-τοῦ καὶ κατάρθωσε νὰ κερδίσῃ ἕνα μέρος τῆς νεολαίας γιὰτὶ τῆς ἔδωσε σύνθημα καὶ περιεχόμενον ἀγῶνα. Ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἠκολούθησαν τὸ Κ.Κ.Ε., ἐφόσον δὲν κατάρθωσαν ἐγκαίρως νὰ διαχωρισθοῦν, ὄχι μό-

νον ἐχάθησαν γιὰ τὴν Ἑλλάδα, ἀλ-λὰ καὶ ἔγιναν ἐπικίνδυνοι γι' αὐτήν. Γιὰτὶ ὁ κλοιὸς διαρκῶς γινόταν στε-νότερος γύρω των ἕως ὅτου εἰς τὸ ἱελὸς κατήντησαν ἄβουλα νευρόσπα-στα στὰ χέρια ἀσυνειδήτων ἐκμεταλ-λευτῶν. Γιὰτὶ ἡ νεότης εἶναι ὅπως ὁ καθαρὸς χεῖμαρος ποὺ κυλᾷ ἀπὸ τὸ ψηλὸ βουνό. Θὰ πάρῃ τὸ δρόμο ποὺ θὰ τοῦ δώσῃ καὶ θὰ γίνῃ ἀνα-λόγως ὠφέλιμος ἢ καταστρεπτικὸς.

Ἐκτὸς ἀπὸ ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἐ-χάθησαν γιὰτὶ τοὺς [πῆρε ὀριστικῶς τὸ Κομμουνιστικὸν κόμμα πολλοὶ ἄλ-λοι ποὺ δὲν δέχθησαν νὰ ὑποκύβουν καὶ ἐκινήθησαν πρὸς διαφορετικὰς κατευθύνσεις χάθησαν ἐπίσης γιὰτὶ οἱ Κομμουνισταὶ τοὺς ἐξόντωσαν φυ-σικῶς. Καὶ ἔτσι ἀντικρύζομαι σή-μερα τὸ λυπηρὸ θέαμα νὰ λείπουν σχεδὸν τελείως οἱ νέοι ἀνθρώποι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν Δημόσιαν ζωή. Καὶ σ' αὐτὸ ὀφείλεται τὸ ὅτι κυβερ-νᾶται σήμερα ἡ χώρα μας ἀπὸ ἀν-θρώπους τοὺς ὁποῖους ἡ τελευταία ἐξέλιξι ἀνέσυρε στὴν ἐπιφάνεια καὶ οἱ ὁποῖοι ἐφαίνετο ὅτι εἶχαν ξοφλή-σει ὀριστικά.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κυρίως χρεια-ζόμαστε εἶναι συνειδητοὺς ἀνθρώ-πους. Ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι πρωτοῦ καταλήξουν σὲ μιὰ ἀπόφασιν μελε-τοῦν καὶ σκέπτονται. Ποὺ χωρὶς νὰ χάσουν τὴ δύναμι καὶ τὴν ὁρμὴ των διατηροῦν τὰ ἀνθρώπινα αἰσθήματα τὴ δυνατότητα νὰ ἀντικρύζουν μὲ ἀγάπη τὸν κόσμον, καὶ πρὸ παντὸς τὴν ἱκανότητα νὰ κρίνουν. Ἀπαι-τεῖται γι' αὐτὸ δουλειά, μελέτη, προ-σπάθεια. Τὸ νὰ φτιάξῃ κανεὶς τὸν ἑαυτὸ του εἶναι τὸ δυσκολώτερον πρᾶγμα.

Εἶναι ἀποτέλεσμα μακρᾶς καὶ σκληρῆς προσπάθειας καὶ μελέτης ποὺ ἔπρεπε νὰ ἀρχίζῃ ἀπὸ τὰ μι-κρὰ ὅσο καὶ ἂν φαίνωνται αὐτὰ ἀσή-μαντα γιὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὰ με-γάλα. Στὴν ἐποχὴ μας ἡ δημιουρ-γία ἐλευθέρων συνειδήσεων εἶναι δύ-σκολη. Τὰ δύο μεγάλα ἐμπόδια εἶ-ναι ὁ ἀρνητισμὸς καὶ ὁ φανατισμὸς ποὺ καὶ τὰ δύο εἶναι ἐξ ἴσου ἐπι-κίνδυνα.

Γιὰ τὴν διαμόρφωσιν ἐλευθέρων συνειδητῶν ἀνθρώπων ἀγωνίζεται ἡ Φιλελευθέρη Νεολαία. Αὐτὸ εἶναι ὁ πρῶτος καὶ ὁ μεγάλος σκοπὸς ποὺ

ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝ

(Τοῦ κ. Π. ΓΥΠΑΡΗ)

«Πρέπει νὰ προσφέρετε εἰς τὸν κόσμον ὑπηρεσίας μὲ εἰλικρίνειαν χωρὶς κανένα ἐκμεταλλευτικὸν ὑπολογισμόν, διὰ νὰ ἀποκτήσετε τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν τῆς ἐξυπηρετουμένης Κοινωνίας». Αὐτὰ ἀκριβῶς εἶπεν ὁ Βενιζέλος.

Ναὶ ὁ Βενιζέλος, ἀλήθεια τί ὄνομα.

[Τ' ἀντιλαλοῦν ἀκόμα ὅλοι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μὲ τρομαγμένο στόμα.

Αὐτὸ τὸ ὄνομα προφέρεται καὶ πάλιν ἀπὸ ὅλους. Αἱ ζήτω κραυγαὶ καθημερινῶς γίνονται ζωηρότεραι, αἱ ἐπευφημίαι θαυδαιότεραι.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφ. Βενιζέλος, ἀκολουθούμενος ἀπὸ τοὺς ἀγαπημένους φίλους τοῦ Μεγάλου Πατρὸς τοῦ βαδίζει ἀγέρωχος ἐμπρός. Ὁ Λαὸς τῆς Κρήτης ὀδηγούμενος ὑπὸ ἐνὸς μεγαλοφυοῦς Ἀρχηγοῦ ὅπως ἦτο ὁ Ἑλ. Βενιζέλος ὁ ὁποῖος ἐπρωτοστάτησεν εἰς κάθε Ἑθνικὸν Ἀγῶνα γνωρίζει νὰ στήνῃ εἰς τὸν οὐρόν του τρόπαια ὅπως ἐκεῖνα ποὺ ἐπανηγύρισεν ἀπὸ τὸ 1910—1920.

Ὁ Κρητικὸς Λαὸς κατ' ἐξοχὴν πρακτικὸς καὶ εἰλικρινὴς πατριώτης, διαπαιδαγωγημένος τρέφων σεβασμὸν πρὸς τὸ παρελθὸν καὶ τὰ μέλλοντα γνωρίζει ὅλα αὐτά, ὅπως γνωρίζει ὅτι,

.....
ξεφεύγει μὲν ἀπὸ τὰ πλαίσια μιᾶς στενῆς κομματικῆς ὁργανώσεως ποὺ ἡ πραγματοποίησή του ὅμως εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ νὰ προχωρήσῃ κανεὶς μακρότερα. Σκοπὸς τῆς εἶναι νὰ βοηθήσῃ τὴν ἑλληνικὴ νεότητα νὰ βρῇ τὸ δρόμο της, νὰ συντηρήσῃ τίς αἰώνιες ἀνθρώπινες ἀξίες καὶ νὰ διδάξῃ τοὺς νέους μας συνειδητὰ νὰ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἐπίτευξιν τῶν ἰδανικῶν των. Γιατὶ δὲν θὰ ἀφήσῃ νὰ νεκρωθῇ μέσα τους ἡ μαχητικὴ διάθεσις. Θὰ τοὺς διδάξῃ ὅμως νὰ μάχωνται ὅχι σὰν μουζικοὶ καὶ δοῦλοι ἀλλὰ σὰν συνειδητοὶ ἐλεύθεροι ἄνθρωποι.

Αὐτὸν τὸν καλὸν ἀγῶνα εἶμαι δέσμιος ὅτι θὰ ἀγωνισθῇ καὶ ὁ «Μαχητὴς» τοῦ ὁποῖου τὴν ἐκδοσιν ἐγκαινιάζομεν.

εἰς τὸν νέον μας Ἀρχηγὸν εἶναι ἐνσαρκωμένη ἡ ψυχὴ τοῦ Ἐθνάρχου καὶ ἡ ψυχὴ αὐτὴ θὰ ἀπλώσῃ τὰς πτέρυγας της ἐφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος, διὰ νὰ μεταδώσῃ φλόγα τοῦ αἰσθηματὸς της, τὴν δύναμιν τῆς πίστεώς της, τὴν λάμψιν τῆς διανοίας της, διὰ νὰ προστάξῃ.

«Εἶναι ἡ συνέχεια τοῦ Μεγάλου Πατρὸς τοῦ καὶ ἡ συνέχεια ἔρχεται ἀνταξία τῆς ἀρχῆς».

Θὰ ἐπινεύσῃ ἡ Ἑλλὰς τὴν πίστιν, τὸ θάρρος, τὴν ἐλπίδα, τὴν οὐνειδίησιν ἐαυτῇ.

Τὰ πένθιμα σύννεφα διαλύονται. Ἡ Κρήτη ἐπαναβλέπῃ τὸν Ἀρχηγὸν της. Ἡ Ἑλληνικὴ κληρονομία κινδυνεύει, ἀλλὰ ὁ νέος μας Ἀρχηγὸς ἀγρυπνεῖ.

Ὅπως καὶ εἰς τὸ 1909, εἰς τὴν Κρήτην διαγράφεται καὶ πάλιν νέα φωτεινὴ γραμμὴ ὑπερλαμπρὸν οὐράνιον τόξον ἀπὸ τῆς κορυφῆς τοῦ Ψηλορείτου ἕως τῆς Αὐλῶνος καὶ φτάνει ἕως ἐκεῖ ποὺ ἡ μεγάλη προσδοκία θωπεύει τὸν Μεγάλον Ἑθνικὸν Πόθον.

Ποῦ ἄλλοῦ ἐγαλουχήθη μὲ αἷμα καὶ ὀλοκαυτώματα ἡ Ἑλληνικὴ Ἐλευθερία;

Καὶ ποῦ ἄλλοῦ περιστοιχίζοντο μὲ τόσους εἰλικρινεῖς ἡρώας ὁ Μέгалος μας Ἀρχηγὸς Ἑλ. Βενιζέλος;

Ἡ Κρητικὴ Ψυχὴ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη ζωογόνο πνοὴ τοῦ Με-

ΑΘΛΟΙ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

1) Ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς εἰσβολῆς τῶν φασιστῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα μέχρι σήμερον ἐξετελέσθησαν 330 κληρικοί. Ἐξ αὐτῶν 122 ἐξετέλεσαν Γερμανοί, Ἱταλοί καὶ Βούλγαροι, τοὺς δὲ ὑπολοίπους 208 ἐξετέλεσαν οἱ... λεγόμενοι «Ἕλληνες» Κομμουνισταί.

2) Ἀπὸ τὴν 23.700 παιδιὰ ἐκ τῶν ὁποίων 10 χιλιάδες ὑπῆρχον εἰς τὴν Γιουγκοσλαβίαν τὰ δὲ λοιπὰ εἰς Ρουμανίαν, Βουλγαρίαν, Οὐγγαρίαν, Τσεχοσλοβακίαν Ἀλβανίαν.

γάλου Ἀρχηγοῦ.

Ἡ Κρήτη τὸν ἐγιγάντισεν ὅπως ἀκριβῶς θὰ πράξῃ καὶ διὰ τὸν υἱὸν του.

Οἱ Κρητῆς δὲν φθείρονται, τῶν Κρητῶν τὴν ψυχὴν γαλβανίζει ἓνα εὐγενὲς αἶσθημα.

Εὐχόμεθα νὰ τοὺς μιμηθοῦν ὅλοι, καὶ νὰ μὴ μείνῃ γωνία τῆς Ἑλλάδος ποὺ νὰ μὴ φθάσῃ εἰς τὸ μεγαλεῖον τοὺς Κρητῆς.

Οἱ δονισμοὶ τῆς Κρήτης, συνεκλόνισαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ Μεγάλου ἐμψυχωτοῦ ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ὑψούμενοι εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Φυλῆς. Ὅ,τι χθὲς καὶ σήμερον. Ὁ Σοφ. Βενιζέλος εἶναι ἡ λάμψις τῆς Νέας Ζωῆς.

Καὶ πῶς δύναται ἄλλως νὰ γίνῃ υἱὸς αὐτοῦ τοῦ Μεγάλου Ἀνδρός, παιδὶ καὶ μαθητῆς τῆς Σχολῆς τῆς Ἐπιτυχίας, διότι εἶναι ἡ Σχολὴ τῆς πολιτικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς εἰλικρινοῦς φιλοπατρίας, εἶναι ἡ πίστις εἰς τὴν Ἰδέαν, εἶναι ἡ πίστις εἰς τὴν Τιμὴν, εἶναι ἡ πίστις εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἶναι ἡ πίστις τῆς Κρήτης.

Κρήτη θὰ πῇ ἓνας ὁμιλός. μὲ ἄσβεστο
[στο καντήλι
ποὺ πῆρε φλόγα τὸ σπαθί, φωτιά
[τὸ καρυφύλλι.

Ἀπάνω τὰλληκάρια μου ὁμιλὸς ἡ
[δόξα στήνει,
φωνάζει ὁ Βενιζέλος μας βούλγαρος
[νὰ μὴ μείνῃ

Π ΓΥΠΑΡΗΣ

3) Διὰ νὰ προληφθῇ ἡ ἀπαγωγὴ ἔχουν συγκεντρωθῇ ὑπὸ τοῦ Κράτους εἰς Παιδουπόλεις 12.325 παιδιὰ καὶ 700 χιλιάδες εἶναι οἱ συμμοριόπληκτοι.

Ὅσον ἀφορᾷ γιὰ τὰ θύματα καὶ τίς ὕλικές καταστροφές χωρίων τεχνικῶν ἔργων περιουσιῶν κλπ αὕτη εἶναι ἀνυπολόγιστος.

Αὐτὲς εἶναι οἱ...τεράστιες ὑπηρεσίαι τίς ὁποῖες προσέφερον οἱ συμμορίαις κι' οἱ πάτρωνές των εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν εἰς τὸν ἀγῶνα των κατὰ της...κεφαλαιοκρατίας. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσωμεν εἰς τὸ ἐπόμενο.

ΤΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΟΠΛΗΚΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἀποσπῶμεν καὶ ἀναδημοσιεύομεν τὸ κατωτέρω ἄρθρον ἀπὸ τὸ «Βῆμα» τῶν Ἀθηνῶν τῆς 29)12)48 ἐπειδὴ φρονούμεν ὅτι θὰ δώσῃ εἰς τοὺς ἀναγνώστους μας ζωντανὴ τὴν εἰκόνα τοῦ δράματος τοῦ λαοῦ μας. Ἰδίως τῆς Βορείου Ἑλλάδος εἰς τὸ ὁποῖον κατεδικάσθη νὰ ζῇ χάρις εἰς τὴν... ἀπελευθερωτικὴν δράσιν τοῦ «Δημοκρατικοῦ στρατοῦ»

Ὁ Ἀμερικανὸς εἰδικὸς κ. Ντρεϊκ ὁ ὁποῖος ἀναλαμβάνει ἐντὸς τῶν ἡμερῶν τὴν διεύθυνσιν τοῦ τμήματος Προνοίας τοῦ Ὁργανισμοῦ Οἰκονομικῆς Συνεργασίας, μετέδωκε χθὲς ἀεροπορικῶς καὶ ἐπέστρεψε αὐθιγμὸν συνοδευόμενος ἀπὸ ἀντιπροσώπους τοῦ ἁθην. ἴκοῦ Τύπου εἰς Λάρισα, Κοζάνην καὶ Ἰωάννινα διὰ νὰ κατατοπισθῇ ἐπὶ τοῦ συντελεσθέντος μέχρι σήμερον ἔργου προνοίας καὶ περιθάλψεως τῶν ἀνταρτοπλήκτων.

Αἱ τρεῖς ὡς ἄνω πρωτεύουσαι τῆς Θεσσαλίας, Δυτικῆς Μακεδονίας καὶ Ἡπείρου ἔχουν ἀπὸ τῆς πλευρᾶς αὐτῆς ἰδιαιτέρον ἐνδιαφέρον, λόγῳ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ προσφύγων, οἱ ὁποῖοι συνεκτρώθησαν, τῶν πολλὰ πλῶν καὶ σκληρῶν προβλημάτων, τὰ ὁποῖα καθημερινῶς ἀνακύπτουν καὶ τῆς θέσεως αὐτῶν εἰς τὸ κέντρον περιφερειῶν, αἱ ὁποῖαι γίνονται ἐκαστοτε πεδία στρατιωτικῶν ἐκκαθαριστικῶν ἐπιχειρήσεων. Ὁ ἀριθμὸς τῶν προσφύγων εἰς τὰς περιφερείας αὐτὰς δὲν εἶνε ἀτολύτως ἐξηκριθωμένος. Ἐνδεικτικῶς ἀναφέρονται οἱ ἀριθμοὶ 33.640 διὰ τὸν νομὸν Λαρίσης, 42.000 διὰ τὸν νομὸν Κοζάνης καὶ 57.157 διὰ τὸν νομὸν Ἰωαννίνων. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ εἶε γνωστὸν εἶνε ὅτι εἰς ὅλην τὴν χώραν ὑπάρχουν 90.000 ἄστεγοι ἢ ὑπὸ ἀποσυμφορήσιν, ὅπως τοὺς χαρακτηρίζει ἡ ὑπηρεσία στεγάζσεως, ἐνῶ 145.000 πρόσφυγες στεγάζονται εἰς ἀθλια οἰκήματα ἔχοντα ἀνάγκην ἀμέσου βελτιώσεως. Διὰ τὴν στέγασιν τῶν 90.000 προσφύγων διετέθησαν περὶ τὰ μέτρα Ὀκτωβρίου 15 δισεκατομμύρια δραχμῶν διὰ τὴν κατασκευὴν 7.300 δωματίων, τὰ ὅποια ὅμως ὅπως ἀπεδείχθη εἰς τὴν πρᾶξιν ἡμποροῦν νὰ στεγάσουν 35—40.000, ἥτοι 5—6 άτομα κατὰ δωμάτιον. Τὸ ποσὸν τῶν 15 δισεκατομμυρίων δὲν ἐπῆρκεσε καὶ θὰ χρειασθοῦν ἄλλα 5, διὰ δὲ τὴν στέγασιν τῶν ὑπολοίπων χιλιάδων ἄλλα 35. Θὰ χρειασθοῦν ἐπίσης ἄλ-

λα 30 δισεκατομμύρια διὰ τὴν βελτίωσιν τῶν οἰκημάτων τῶν 145.000.

Ἀς ἰδοῦμε ὅμως ποῖα εἶναι ἡ κατάστασις εἰς τὰς τρεῖς πόλεις, ὡς διεπιστώθη αὕτη κατὰ τὴν σύνομον ἐπίσκεψιν εἰς τοὺς χώρους στεγάζσεως.

Εἰς τὰ κράσπεδα τῆς πόλεως τῆς Λαρίσης καὶ εἰς διάφορα ἀπόκεντρα κτίρια συνεκτρώθησαν οἱ κυνηγημένοι ἀπὸ τὸν συμμοριτισμὸν τῆς περιφερείας ἢ ἡ καταφυγόντες κατόπιν διαταγῆς τῶν στρατιωτικῶν ἀρχῶν καὶ ἐστεγάσθησαν εἰς οἰκήματα ἀπαράδεκτα δι' οἰονδήποτε μορφήν πολιτισμοῦ. Πηλόκτιστα σπίτια, ποῦ ἀναδίδουν ἀφόρητην δυσσασμίαν ξύλινα πρᾶπηγματᾶ, ἀνίσχουρα νὰ ἀντισταθοῦν εἰς τὸν δίκαιον ἄνεμον τοῦ θεσσαλικοῦ κάμπου, λυόμενα μεταλλικὰ σπίτια πχγερὰ κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ ἀνυπόφορα κατὰ τὸ θέρος, καὶ τέλος σκηνές, οἱ περισσότερες διάτρητες ἀπὸ τὴν πολυκαιρίαν, ἀποελοῦν τοὺς τόπους στεγάζσεως τῶν συμμοριοπλήκτων. Ἐκεῖ μέσα συμφύρονται δρέφη παιδιὰ, ἄνδρες γέροντες, γυναικες καὶ κορίτσια ὑπὸ τὰς ἀθλιεστέραις συνθήκας διαικίσσεως ποῦ εἶνε δυνατόν νὰ συλλάβῃ ἡ φαντασία τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ καχεξία τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ἡ ρυπαρότης καὶ ἡ ἔλλειψις καὶ τῆς στοιχειώδους ἐννοίας ὑγιεινῆς προκαλοῦν τὴν φρίκην. Εἰς ὅλους σχεδὸν τοὺς καταυλισμοὺς αἱ διαμαρτυρίαι καὶ τὰ παράπονα προσήγγιζαν τὰ ὅρια τῆς ἐξεγέρσεως. Ἐξήτησα ἀπὸ τοὺς ἀρμοδίους τῶν τοπικῶν ἀρχῶν νὰ μοῦ ἐξηγήσουν, ποῦ ὀφείλονται αἱ διαμαρτυρίαι. Μοῦ ἀπήντησαν, ὅτι πρέπει νὰ ἀποδοθῇ, εἰς τὴν ἔλλειψιν συστήματος καὶ καταλλήλων προσώπων. Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν στεγάζσεως, μοῦ εἶπαν, ἐργάζονται νεκρὰ κορίτσια χωρὶς πείραν καὶ καμμίαν κατεύθυνσιν. Οἱ συμμοριόπληκται δὲν ἔχουν ἀτομικὰ διδύκρια, μὲ τὰ ὁποῖα ἦσαν ἐφωδιασμένοι οἱ πρόσφυγες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ἀλλὰ ἐγγράφονται εἰς καταστάσεις, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται ὅλην τὴν ταλαιπωρίαν τῆς γραφειοκρατίας καὶ ἕως ὅτου ἐγκριθοῦν ἔχουν ἐν τῷ μεταξύ προστεθῇ καὶ ἄλλοι πρόσφυγες, οἱ ὁποῖοι φυσικὰ δὲν παίρνουν τὸ ἐπίδομα, εἰς τὸ ὁποῖον δικαιούνται. Εἰς τὸν συνοικισμὸν Ἀναστασιάδης αἰφνης, 600 περίπου άτομα ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου, ποῦ

ἐγκατεστάθησαν, μόλις πρὸ ἡμερῶν ἐπῆραν 20—30 χιλιάδες δραχμῆς κατ' ἄτομον. Ὅλη αὕτη ἡ κατάστασις ἔχει δημιουργήσει ἕνα ἀπερίγραπτον μῖσος κατὰ τοῦ συμμοριτισμοῦ, τὸν ὁποῖον διαρκῶς καταρῶνται, παραλλήλως ὅμως διαπύεται ποικιλοτρόπως ἔλλειψις σεβασμοῦ πρὸς τὸ ἐπίσημον κράτος. Ἐδῶ θὰ ἔπρεπε νὰ προστεθῇ καὶ ἡ τραγωδία μιᾶς ἄλλης μερίδος προσφύγων: Εἶναι παιδιὰ καὶ κορίτσια γειτονικῶν χωρίων, τὰ ὁποῖα διὰ τὸν φόβον τῆς βιαιᾶς στρατολογίας ὑπὸ τῶν συμμοριτῶν ἐγκατέλειψαν τοὺς γονεῖς εἰς τὰ σπίτια τῶν κατέφυγαν εἰς τὰς πόλεις ὅπου ζητοῦν καταφύγιον ἢ εἰς φιλικὰ καὶ συγγενικά σπίτια ἢ εἰς τοὺς καταυλισμοὺς τῶν ἀνταρτοπλήκτων. Ἐπίσης οἱ ἀπολυόμενοι ἐφεδρῶν δὲν ἐπιστρέφουν στὰ χωριά τῶν φοβούμενοι ἀντίποινα τῶν συμμοριτῶν.

Ἔτσι, ἐνῶ ἔχει ὀρισθῇ νὰ μένουν 5—6 άτομα κατὰ δωμάτιον, ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς φθάνει τὰ 10 καὶ ἀρκετὲς φορές τὰ 15 άτομα. Θὰ ἦτο ἴσως κοινοτοπία νὰ λεχθῇ ὅτι ἐκεῖ μέσα δολοφονεῖται ἡ Ἑλληνικὴ φυλή. Νὰ λοιπὸν γιὰ τὴν δὲν εἶναι ἐξηκριθωμένος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνταρτοπλήκτων: διότι ἐνῶ στὰ χαρτιά φέρονται 6.500 πρόσφυγες στεγαζόμενοι εἰς τὴν πόλιν τῆς Λαρίσης ὁ πραγματικὸς ἀριθμὸς ὑπερβαίνει τὰς 10.000.

Κάπως καλλιτέρα ἐμφανίζεται ἡ κατάστασις τῶν ἀνταρτοπλήκτων εἰς τὴν Κοζάνην, ἂν καὶ ἐκεῖ στεγάζονται ἀκόμη ὑπὸ ἀθλίας συνθήκας 243 οἰκογένειαι μὲ συνολικὸν ἀριθμὸν μελῶν ὑπερβαίνοντα τοὺς χιλίους.

Εἰς τὰ Ἰωάννινα τὸ πρόβλημα τῆς στεγάζσεως προσφύγων παρέμενε μέχρι πρὸ ὀλίγου ὀξύτατον, τελευταίως ὅμως ἔγινε ἐσπευσμένη τοποθέτησις λυομένων σπιτιῶν τύπου Ρόμνεϋ εἰς τὴν θέσιν Ἀμπελόκηποι, ἡ ὁποία καὶ συνεχίζεται. Εἶναι 17 τεράστια λυόμενα σπίτια στεγάζοντα 1350 ἀνταρτοπλήκτους ἀπὸ τὰ Ζαγόρια καὶ τὸ Πωγωνί. Αὐτοὶ παρέμεναν μέχρι πρὸ 20 ἡμέρου ἄστεγοι ἢ εἰς προχειροὺς σκηνὰς μαζὶ μὲ ἄλλους 3.650, δηλαδὴ ἐν συνόλῳ 5.000, οἱ ὁποῖοι κατενεμήθησαν εἰς τοὺς καταυλισμοὺς Κολχίδος, τοῦ ἐδραϊκοῦ νεκροταφείου, Μα (Συνέχεια εἰς τὴν 12ην σελίδα)

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ ΜΑΣ

Είναι ανάγκη να τονίσω, εξ αρχής, ότι οι ιδεολογικοί σκοποί μας άπληχούν τις διαθέσεις και τις επιθυμίες των γνησίως Φιλελευθέρων Δημοκρατικών Νέων της Ελλάδος.

Ανήκοντες εις την κατηγορίαν των άποφασιστικών την διαθέσιν Ελλήνων που δεν φείδονται κόπων και θυσιών δια την όσον τό δυνατόν ταχυτέραν καταλυσιν της αντιδημοκρατικής βίας. Επιθυμούμεν να διατυπώσωμεν την σταθεράν άπόφασίν μας να ολοκληρώσωμεν τις προσπάθιας μας δια την απαλλαγην της χώρας μας από τα μετακτοχικά δεινά.

Αί ταλαιπωρίαι του Λαού μας, που συνείζονται με άμείωτον έντασιν εις όλα σχεδόν τα διαμερίσματα της ελληνικής γης και που πλημμυρίζουν τις ψυχάς μας με μίαν ίερην όγνάνκτησιν εναντίον εκείνων—ευτελών και ρυπαρών ξενοδούλων—που συνεχίζουν την πλέον άφρονα δράσιν εις βάρος της φυλής μας, είναι ανάγκη να εκλείψουν όριστικώς.

Εκείνοι που έδέχθησαν να υποτάξουν την αξιοπρέπειαν των—έθνικην και δημοκρατικήν—εις τας ψευείς και άπατηλάς επαγγελίας των έχθρών της Δημοκρατίας Σλαύων επέκταστών πρέπει να έννοήσουν ότι διαπράττουν έντε διπλούν έγκλημα. Είς έθρος των έαυτών των και εις βάρος της πατρίδος των. Ένα έγκλημα πρωτάκουστον εις τα χρονικά της Ελληνικής Φυλής και σχεδόν μεναδών εις τα χρονικά της παγκοσμίου ιστορίας. Διότι είναι άκριβες ότι μόνον οι Έλληνες κομμουνιστάι προδίδουν, σήμερον, τον λαόν των εις τους έχθρους της χώρας των και ότι μόνον αυτοί έχουν γίνει τυφλά όργανα εις χείρας των επιτηδείων έχθρών του διεθνούς δημοκρατικού πολιτισμού. Εκείνου του φωτεινού πολιτισμού που άγνοεί την βίαν και το έγκλημα.

Τας μεθόδους της πνευματικής και υλικής καταπίεσεως. Εκείνοι του σοφού πολιτισμού που άρνεΐται να υιοθετήση τις ανελευθέρας και αντιλαϊκάς πολιτικάς ή οικονομικάς θεωρίας. Ποῦ δεν έχει σχέση με το Μίσος και τον Όλεθρον Με το αίμα. Ποῦ περιφρονεΐ, με συστηματικήν προτήλωσιν εις τα ίδια σου έξελιγμένα ιδανικά, τον άπάνθρωπον και λυσσαλέον πρωτογονισμόν, εκείνων, οι όποιοι έμπνεόμενοι από μερικάς ζωώδεις και άχαλινώτους όρμάς, θέλουν να πιστευουν ότι «ή φω-

τιά και το σίδηρο» έχουν την δύναμιν να μεταμορφώνουν, κατα τις ίδιους όθλους επικαίρους διαθέσεις των, την φυσικήν όψιν της κοινωνίας. «Οτι αΐ νάρκαι και αΐ χειροδομίδες, μεταβάλλονται εις έρείπια τα σπήτιν των χωρικών μας, έχουν την μακρικήν ιδιότητα, να δημιουργούν τις προϋποθέσεις μιᾶς νέας ζωής περισσότερο άνέτου από την σημερινήν. «Οτι αΐ άπαγωγαί των παιδιών από τα σπήτιν των διά να χρησιμοποιηθῶν ώς νέοι γενίτσαροι εναντίον της Πατρίδος των και ή καταρράκωσις του ήθικου φρονήματος των άγοριών και κοριτσιών μας, δια να ίκανοποιηθῶν κατά τον άσεβλικτον αυτόν τροπον αΐ θεωρητική άπειτήσεις μιᾶς κτηνώδους ύλιστικής προπαγάνδας, ήμπορουν να θελελιώτουν εύχρηστα ραδιστακά καθίστώα και να προαγάγουν το γένος των ανθρώπων. «Οτι ή εΐρή η και ή εύημερία—κατά των γνωστών άνάλογον ρήσιν του Χίτλερ—έκφυλίζουν τους προσδετικούς ανθρώπους ένω το πολεμικόν μας και ή καταστρεπτική επίδοσις τους καθιστούν ισχυρούς και άκμαίους. «Οτι ο Μάρξ, χαρκτηρίσας με την γνωστήν έπασχυντον έφευρετικότητά την έννοιαν της θρησκείαν—(όπιν του Λαού)—πρέπει να θεωρεΐται ως ο ήρωΐς καταλυτής των από χίλιε τηρίων άμικτωλών παραδόσεων! «Οτι σκοπός της συγκρότήσεως των ανθρώπων εις οικογενείας δεν είναι παρά ή παρεμπόδισις άσκήεως του έλευθέρου έρωτισμού, ή περιστολή των φυσικών τάσεων και ίκανοτήτων των ανθρώπων και ή κατάρριψις του γενικού διωτικου επιπέδου...

Άλλο, δεν είμεθα διατεθειμένοι να άπαριθμήσωμεν τας καταπληκτικάς εκδηλώσεις των πιστών του νέου όλοκληρωτισμού. Έχοντες υπ' όψει τα τραγικά άποτελέσματα της έπιμονής των να δοξάζουν τον θεόν του Όλεθρου και πονούντες είλικρινώς δια την, εκ του λόγου τούτου, συνεχιζομένην δυστυχίαν του λαού μας, άλλα και δια τις δυσχερείς που άνέκοψαν μέχρι σήμερον, όποθενδήποτε παρεμβαλλόμεναι, την κατάργησιν αυτής της δυστυχίας, αισθανόμεθα την ανάγκην να υποσχεθώμεν ότι σκοπός και επιδίωξις μας θα είναι ο συντονισμός όλων των προσφόνων δημοκρατικών μεθόδων που θα συνεγείρουν τις μάχας του Ελληνικού Λαού και είδικώτερον των Νέων της Ελλάδος, εις μίαν ή-

ρωϊκήν και άποφασιστικήν, άλλ' έν πάση περιπτώσει άπερίόριστα δημοκρατικήν και πολιτισμένην δράσιν, εναντίον των αΐτίων του Κακού που συνεχίζεται.

Έναντίον του Μίσους και της Απειλής, εναντίον των αντιδημοκρατικών μεθόδων που καταστρέφουν την γαήνην του τόπου μας. Που έχουν μεταβάλλει την γήν μας εις ένα άπεραντον νεκροταφείον.

Πιστοί εις τας γραμμάς του όρθοδόξου δημοκρατικού πολιτισμού και έτοιμοι να αξιοποιήσωμεν όλας τας εύγενείς και ύψηλάς άρχας που θεμελιώνουν τον ώραιον αυτόν πολιτισμόν, θα γίνωμεν ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των γνησίως δημοκρατικών Ελλήνων και προσπαθήσωμεν να άποκαταστήσωμεν την εμπιστοσύνην και την έλπίδα εις «έαυτούς» και άλλήλους.

Θ' αγωνισθώμεν δ' α' την καθιέρωσιν σκεψίων, ιδεών, και πεποιθήσεων που δεν θα έχουν σχέσιν με την άπόγνωσιν άλλα με την αίτιοδοξίαν. Θα προσπαθήσωμεν να καταλύτωμεν τας κακάς συνηθείας του παρελθόντος και θα επιμείωμεν εις την εγκαθιδρυσιν άρχών ισότητος και δικαιοσύνης. Θ' προσφέρωμεν την πρόθυμον και άποφασιστικήν συμβολήν μας εις καθε περίπτωσιν κατά την όποίαν ο λαός των «Πολιτών και των χθесινών ήρώων» θα χρειασθῇ τον ένθουσιασμόν μας.

Θ' εξακολουθήσωμεν τον ίερόν άγώνα του γνησίου Δημοκράτου εναντίον της βίας και θα επληθεύσωμεν την ρήσιν των προγόνων μας. «Ταχ' αύριον έσσετ' άμεινον».

ΠΑΝΑΓ. ΓΙΝΝΟΥΔΑΚΗΣ

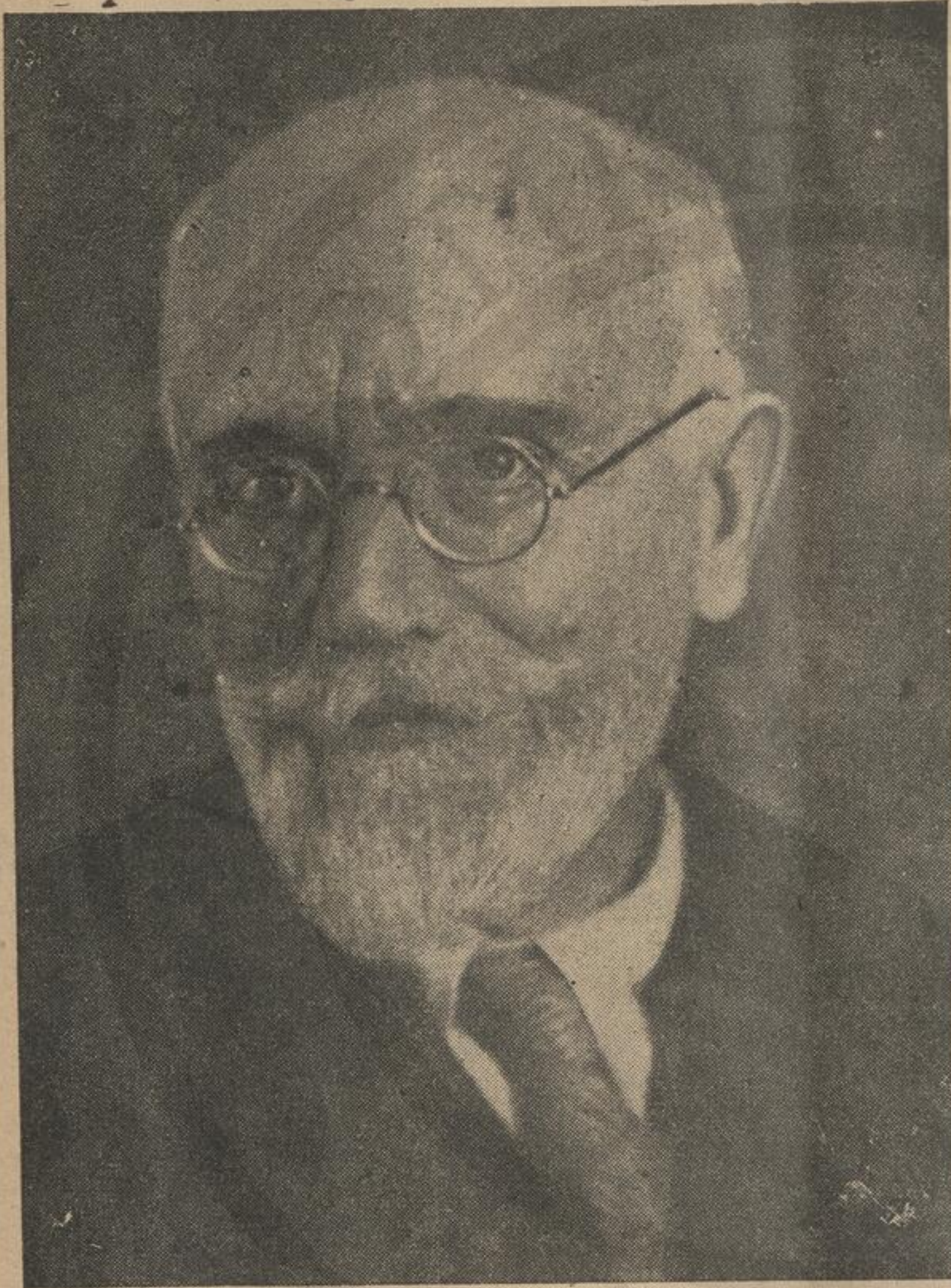
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΣ ΜΑΣ

Έάν ήρωτώντο 100 εργάτες Αμερικανοί αν θέλουν να πάνε να ζήσουν εις την Ρωσσίαν ή 100 Ρώσοι εργάτες αν θέλουν να πάνε στην Αμερική, ποιὰ νομίζετε θα ήτο ή απάντησις των και διατι;

—Ποίους καταστρέφει ο συμμοριτισμός και συνεπώς εναντίον τίνων στρέφεται και διατι;

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΘΝΑΡΧΗΣ

Ἀκούραστος δημιουργὸς τοῦ μεγαλείου τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, πρωταγωνιστὴς τῆς Ἀθάνατης Ἑλληνικῆς Ἰδέας, ὑπῆρξε ὁ θεμελιωτὴς τοῦ Ἑθνους—Κράτους Ἑλλάς. Οἱ κεραυνοὶ τῆς ἐμπνεύσεώς του καὶ οἱ δημιουργικοὶ παλμοὶ τῆς ἀτρομῆς καρδιάς του, μετουσιώνοντο ἀπὸ τὴν ἀδάμαστον θέλησιν καὶ πίστιν του εἰς μίαν φλογερὴν πραγματικότητα ἀκατάπαυστης δημιουργικότητος. Μέγας στὶς συλλήψεις καὶ ἀδίστακτος στὴν ἐφαρμογή, ἐθεμελίωσε μὲ τὸ ἔργον του μίαν θριαμβεύουσαν καὶ γεμάτην πίστιν καὶ προοδευτικὴν πνοὴν Ἑλλάδα. Αὐτὸς ὑπῆρξε ὁ Μέγας Ἀρχηγός μας Ἐλευθέριος Βενιζέλος.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

ΕΜΠΡΟΣ : Νὰ φύγουν οἱ Ἀγγλοι.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ : Θάνατος στὸ Φασισμό Δευτεριά στὸ λαό.

Ο ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ : Φτιοῦ σου Τροῦμαν.

Ε. Κουλουμδάκης

ΤΟ ΒΗΜΑ : Ζήτω ὁ Ἑθνικὸς Κυβερνήτης Κ. Τσαλδάρης.

ΡΙΖΟΣΠΙΑΣΤΗΣ : Τὶ ζητοῦν οἱ Βούλγαροι στὴ Μακεδονία.

ΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ

Ἡ μαμὰ (καθισμένη στὸ πιάνο).—Πειράκι τί κομμάτι προτιμᾷς;

—Ἐνα κομμάτι σοκολάτα.

* *

Δάσκαλος.—Γιατὶ ἡ Κασπία Θάλασσα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπικοινωνήσῃ μὲ ἄλλη θάλασσα;

Τοτός.—Γιατὶ ἔχει χαλάσει τὸ τηλέφωνό της.

* *

Μπαμπᾶς.—Πῶς τὸ ξαίρεις παιδί μου ὅτι αὐτὸς ὁ ζητιάνος εἶναι κωφάλαλος

—Μοῦ τὸ εἶπε ὁ ἴδιος.

* *

Ὁ χασάπης στὸν γείτονά του δικηγόρο.

—Δὲν μοῦ λὲς σὲ παρακαλῶ ἅμα ἕνας σκύλος ἀρπάξῃ ἕνα κομμάτι κρέας ὁ Κύριός του εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ τὸ πληρώσῃ;

—Βεβαίως.

—Τότε δῶσε μου τρεῖς χιλιάδες δραχμὲς γιατί ὁ σκύλος σου μοῦ ἄρπαξε 100 δράμια κρέας.

—Εὐχαρίστως δῶσε μου ὅμως καὶ σὺ ἄλλες ἐπτά γιὰ τὴν δικηγорικὴν συμβουλήν ποὺ κάνει 10 χιλ.

* *

Ὁ παπᾶς.—Νὰ κόψῃς τὸ κρὰς εἶναι ὁ χειρότερος ἐχθρός σου.

—Παπᾶ μου ὁ Χριστὸς λέει ν' ἀγαπᾶμε τοὺς ἐχθρούς μας.

—Ναὶ εὐλογημένε μου ἀλλὰ ὄχι καὶ νὰ τοὺς καταπίνουμε.

* *

Δάσκαλος.—Γιατὶ δὲν πάει σιδηρόδρομος στὴν Ἀθήνα!

Τοτός.—Γιατὶ δὲν ἔβαλαν ἀκόμη γραμμὲς.

(Μένης Μ.)

Η ΘΘΟΝΗ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ ΧΩΡΙΑΤΟΠΟΥΛΟ

Γραμμένο για τὸ Ν. Ἀγγελῆ

Ἡ πολιτεία μυρίζει μούχλα. Εἶσαι ἀστὸς νέος. Ὅση ζωτικότητα κι' ἂν ῥύβης μέσα σου, σιγὰ—σιγὰ κι' ἐσὺ θὰ μουχλιάσης.

Οἱ περισσότεροι ἀπὸ ὅταν θὰ γεννηθοῦν εἶναι μουχλιασμένοι. Μὰ εἶναι καὶ πολλοὶ ὅμως ποὺ γιὰ ἀρκετὸ διάστημα ἀντιστέκονται στὸ νόμο...τῆς φθορᾶς. Θέλουν νὰ διατηρήσουν τὴ φρεσκάδα τους. Ὡραῖο πρᾶμμα ἢ φρεσκάδα ἔ; Δὲν ὑπάρχει καλλίτερο αἰσθῆσι νὰ αἰσθάνεσαι πὼς εἶσαι γεμάτος ζωὴ στὸ μυαλό, στὴ καρδιά, στὸ σῶμα...Τὸ βλέπεις τὸ φρέσκο τὸ σταφύλι μὲ τὸ μαυροπράσινο ντένι του καὶ τὸ χαίρεσαι.

....Εἶσαι ἀστὸς νέος. Κούφιος δυνδῆς τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Ἴσως εἶσαι δικαιολογημένος ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ πετάξεις ψηλά. Ἡ παρέα βλέπεις ἔχει τὴς ἀπαιτήσεις της. Τὸ κολλάρο σὲ σφίγγει, ὁ πρῶϊμος τίτλος τοῦ Κυρίου σὲ βαραίνει μὲ εὐθύνες. Πρὸς Θεοῦ! Δὲν πρέπει νὰ ξεφύγης οὔτε κεραία ἀπὸ τὴν ἐθυμοτυπία.... Ἐπίπλαστη λεπτότητα. Κούφια καρδιά, πονηρὴ σκέψη.

Σοῦ κάνουν τὸν φίλο καὶ σοῦ σκάβουν τὸν λάκκο σου. Τὸ σιγῆθος πιέζεται βαρειά. Αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη νὰ ἀναπνεύσης λεύτερα.

....Οἱ τύποι: ἀηδία τρομερή.

Μὰ ξαφνικά, πάνω σ' αὐτὸ τὸν δρόμο τῆς ἀποσύνθεσης ποὺ σέρνεις ἀριὰ τὰ βήματά σου, ἀηδιασμένος: Μιὰ παράξενη πνοὴ ἀνέμου φυσᾷ στὸ πέρασμά σου. Γυρίζεις μ' ἀπορία νὰ νιττάξης. Δὲν ἤσουν βλέπεις συνηθισμένος σ' αὐτό. Ἡ περίεργη ματιά σου, συναντᾶται μὲ τὴν ἀστραφτερή ματιὰ ἐνὸς νέου. Τὸν καλοκυτᾶν καὶ σοῦ φαίνεται περίεργος,

Μιὰ μεγαλόπρεπη ἀφροντισιὰ στὸν ντύσιμό του, ὅχι βέβαια ἀπὸ σνομπισμό, (σὰν καὶ σένα) μιὰ σιγουριά στὸ περπάτημά του, μιὰ τόλμη εἰς τὸ βλέμμα του. Καταλαβαίνεις, εἶναι...

ΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

Εἰς τὸ Νησί μας, κι' ἰδιαιτέρως εἰς τὸν νομὸν Χανίων, ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν ὑπολείμματα τοῦ συμμοριτισμοῦ τὰ ὁποῖα μὲ τὴν δολοφονικὴν δράσιν των ἐξακολουθοῦν ν' ἀνοίγουν νέας

χωριατόπαιδο. Ὑπνωτίζεσαι. Βαδίζει μοναχός. Αἰσθάνεσαι τὴν ἀνάγκη νὰ τὸν πλησιάσης, γιὰ νὰ πάρης κάτι ἀπὸ τὴ βουνίσια ὁρμή του, καὶ τὸ κατορθώσεις.

Δείχνεται δύσπιστος πρὸς ἐσένα. Αὐτὴ του ὁμως ἡ δυσπιστία σὲ αἰχμαλωτίζει περισσότερο. Μιλᾷ, μιλᾷ καὶ ἀρχίζεις νὰ αἰσθάνεσαι ἀλλοιότιμα. Σοῦ λέει καληνύκτα κι' ἐσὺ φεύγεις μὲ τὴν ἀπόφαση νὰ στείλῃς στὸ διάολο καὶ ἐθυμοτυπίες καὶ σχέσεις καὶ δανδισμούς. Ἔτσι...εἶχες γεννηθεῖ κι' ἐσὺ ἔτσι ἔπρεπε νὰ ἦσουν. Οἱ κύκλοι ὁμως τῆς ψευτιάς, δὲν σοῦ συγχωροῦν εὐκόλα αὐτὴ σου τὴν παράβασιν. Κάνεις παρέα μ' ἓνα χωριατόπαιδο. Εἶσαι ἀποστάτης. Σὲ θεωροῦνε ἀπωλωλὸς καὶ προσπαθοῦν νὰ σὲ ἐπαναφέρουνε στοὺς κόλπους τους.

.....Εἶναι αἰσχὸς σοῦ λέει ὁ καλὸς ὁ φίλος! νὰ τὸν κάνης παρέα αὐτόν. Ἡ θέλεις σου δὲν τὸ ἐπιτρέπει. Τὸ ἴδιο καὶ ἡ δεσποινὶς τοῦ κύκλου σου. Ταλαντεύεσαι πρὸς στιγμὴ. Ἡ παληὰ ζωὴ! περνᾷ ἀπὸ τὸ μυαλό σου... Γλυκιὰ προστυχιά! Ξαφνικὰ ἡ τολμηρὴ ματιὰ του. Τοὺς φτύνεις κατὰμουτρα καὶ τραβᾷς ἀγκαλιασμένος μαζί του. Μπράβο! Ἐκαμες τὸν μεγαλείτερο ἡρωϊσμό τῆς ζωῆς σου. Τέτοιος ἤσουν γεννημένος, ἔπρεπε νὰ τραβήξης τὸ δρόμο σου. Ἀς σὲ περιφρονήσουν ὅλοι, ὁ καθ' ἑαυτὸν ἀέρας ποῦφερε τὸ χωριατόπουλο κοντά σου, θὰ σοῦ δώσῃ τὴν δύναμι νὰ ζήσης μοναχός. Στὴ σκληράδα τῆς χωριάτικης ζωῆς ὑπάρχει ἡ δημιουργία. Στὸ δανδισμό ὑπάρχει ἡ σαπίλα, ἡ ἀποσύνθεσις.

Ἄν δὲν κάνω λάθος κάτι σοῦ δινε ἡ ζωηράδα τῆς ὄψις τοῦ φρέσκου...σταφυλιοῦ.

ΓΙΩΡΓΗΣ ΛΕΥΚΟΡΙΘΗΣ

πληγὰς εἰς τὴν Κρητικὴν Ψυχὴν. Προχθὲς ἀκόμα πέντε ἐκλεκτὰ τέκνα τοῦ νομοῦ μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ μιὰ δασκάλα, ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ οὐ τὸ ὁποῖον τοὺς μετέφερε εἰς τὸ χωριό τους γιὰ νὰ γιορτάσουν τὴς ἁγίες μέρες τῶν Χριστουγέννων, ἐδολοφονήθησαν ἀνάνδρως ὑπὸ ἐνεδρευόντων συμμοριτῶν καὶ ἐλεηλατήθησαν ἅπαντες οἱ ἐπιβάται. Καὶ ἄλλα παρόμοια θὰ θρηνησώμεν ἐὰν δὲν ληφθοῦν ἀποφασιστικὰ μέτρα ὑπὸ τῆς Χωρ(κ)ῆς, ἀλλὰ καὶ ἐὰν δὲν συνδράμουν κι' οἱ χωρικοὶ μας ἐνεργῶς καὶ παρέχοντες πληροφορίαν. Οἱ συμμορῖται σήμερον εἰς τὸ Νησί μας ἔχουν καταντήσει ἐκτὸς τῶν ἄλλων κοινοὶ λησταὶ καὶ δολοφόνοι, εἰς τὸ ἔρ

(Συνέχεια εἰς τὴν 16ην σελίδα)

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑ

Κάτι' ἀπ' τὴν ἔρημη ἀχλαδιά εἶν' τοῦ χωριοῦ μας τὰ παιδιὰ μὲ κάποια ξέθωρη ποδιὰ κι' ἓνα πλεχτὸ ντυμένα —κι' εἶναι μικροῦλι τὸ χωριὸ μικρὰ χτισμένα φτωχικὰ πέντ' ἔξη σπίνδια μόνο—

—ο—

Ἄγιος Βασίλης δὲν περνᾷ λίγη χαρὰ νὰ τὸ κερνᾷ γιοτ' εἶν' τὰ σπίνδια των στερνὰ στὴν ἔρημιὰ κρυμμένα —κι' εἶναι μικροῦλι τὸ χωριὸ μικρὰ χτισμένα φτωχικὰ πέντ' ἔξη σπίνδια μόνο

—ο—

Μικρὰ πουλιὰ χωρὶς φτερὰ ἔχουν γιὰ μόνη τους χαρὰ νὰ παίζουν μέσα στὰ νερὰ μονάχα ἀπελπισμένα —Μὰ τὸ μικρὸ καμπαναριὸ ὥς τὸ τραβοῦν μαστορικὰ χτυπᾷ καινούργιο χρόνο—

—ο—

Ὅμως ἡ μαύρη τους μαθιὰ λέει πὼς προσμένουν μιὰ νυχθιά νὰμποῦν μὲ πίστη στὴ φωδιὰ γιὰ μιὰ καινούργια γέννα Καὶ τότε τὸ καμπαναριὸ μιὰ θὰ χτυπήσῃ νεκρικὰ... καὶ μιὰ καινούργιο χρόνο...

Ν. ΑΓΓΕΛΗΣ

Η ΑΡΝΗΣΙΣ ΠΟΥ ΕΚΥΒΕΡΝΗΣΕ

Ἀρχίζομεν ἀπὸ σήμερον νὰ δημοσιεύωμεν ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν «διακήρυξιν τῆς χριστιανικῆς ἑνώσεως Ἐπιστημόνων». Κάμνομεν θερμοτάτην σύστασιν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας ὅπως παρκαλοῦνται καὶ μελετήσῃ, ἰδιαίτερώς τ' ἀποσπάσματα αὐτά. Ἐἰς μίαν ἐποχὴν τέτοιας καταπτώσεως, καλὸν θὰ εἶναι νὰ σκεφθῶμε σόδαρότερα πάνω στὰ ἠθικὰ προβλήματα, καὶ νὰ ἀναδραπυσθῶμε, εἰς τὰ ὑπέροχα χριστιανικὰ ἰδεώδη. Ἰδιαίτερώς ἡ σύστασίς μας ἀπευθύνεται πρὸς τοὺς νέους.

Ἡ νεολαία μας, εὐπλαστος καὶ εὐπιστος, ἀναζητῶντας τὸν δρόμον τῶν ἰδανικῶν τῆς, πίπτει πολλές φορές θύμῃ τῆς πύθρολης πλάνης. Ἡ δημαγωγία ἰδιαίτερώς ἔχει κατορθώσει σήμερον, νὰ κλονίσῃ στοὺς νέους μας καθε ἠθικὴν συνείδησιν καὶ νὰ τοὺς σύρει στὸ δρόμο τῆς διαφθορᾶς καὶ τοῦ ὕλισμοῦ. Ἐγκρέμῃσε μέσα ἀπὸ τὴν ψυχὴν των τὴν πίστην εἰς τὰ ὑψηλὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη καὶ ἔσυρε τὴν νεολαία μας στὸν εὐκολο δρόμο.

Μὰ πρέπει νὰ μάθωμεν ἕνα πρᾶγμα. Ὅτι χωρὶς ἰσχυράν πίστιν εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ εὐγενικὰ ἰδεώδη τῆς χριστιανικῆς διδασκαλίας καὶ τὴν ἐμπρακτον ἐφαρμογὴν των δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε τὰ ἅτομα νὰ προκόψουν, οὔτε νὰ δημιουργηθῇ κοινωνία εὐτυχισμένη καὶ πολιτισμένη.

Διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς πίστεως αὐτῆς θὰ ἐργασθῇ ἡ στήλη αὐτῆς ἐλπίζουσα ὅτι θὰ βοηθήσῃ οὕτω τὸν κληρὸν εἰς τὸ ἔργον του διὰ τὴν κινήσασιν τῶν ἠθικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους.

Η ΠΑΝΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΠΙΣΤΙΣ

Συζητοῦν, ὅσοι θέλουν νὰ συζητοῦν, περὶ τοῦ πόθεν ἤλθεν ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. Θέλουν μερικοὶ νὰ ποῦν ὅτι αὐτὸ εἶναι κάτι τὸ τεχνητὸν καὶ καταφεύγουν εἰς ἐξηγήσεις ἡ, ὅπως ἔλεγεν ὁ Βολταῖρος, κάμνει ὁ καθένας τὸ παραμύθι Μάταιος κόπος! Τὶ τεχνητὴ ἐξήγησις νὰ δοθῇ εἰς ἕνα φαινόμενον ποὺ εἶναι πανανθρώπινον; Εἶναι τόσο βαθειὰ ριζωμένη εἰς τὸν ἄνθρωπον ἡ πίστις εἰς τὴν ὑπαρξιν τοῦ Θεοῦ, ὥστε καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἄθεοι παρπονοῦνται ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι

δὲν μποροῦν νὰ ξεριζώσουν τὴν πίστιν ἀπὸ μέσα των. Ὁ Μάρξ Νορντάου, τόσο ἀγαπητὸς εἰς τὸν ἀθεϊσμόν, εἶχε παραπονεθῇ ὅτι ἡ θρησκεία εἶναι καὶ τώρα ἀκόμη παντοῦ ἐξαπλωμένη καὶ τόσο βαθειὰ ριζωμένη μέσα μας, ὥστε γνήσιοι ἄθεοι δὲν ὑπάρχουν. Καὶ ὁ ἴδιος διὰ νὰ δείξῃ τὸν «ἀθεϊσμόν» τῶν ὁμοφρόνων του, ἀναφέρει τὸ παράδειγμα τοῦ ἀθέου, ὁ ὁποῖος λέγει: «σοῦ ὀρκίζομαι εἰς τὸν Θεὸν ὅτι εἶμαι «ἄθεος».

Πανανθρώπινη λοιπὸν ἦτο ἡ ἀποδοχὴ τῆς πίστεως αὐτῆς εἰς τὴν ὑπεράνθρωπον δύναμιν ποὺ ἐδημιούργησε καὶ κυβερνᾷ τὸ πᾶν, τοῦτο δὲ τὸ πανανθρώπινον φθάνει ἱστορικῶς ἕως εἰς τὰ βάθη τῆς ἱστορίας καὶ κατὰ τὴν ἑκτασίαν τῆς καλύπτει ἡπεύρους ποὺ δὲν εἶχαν καμμίαν ἐπικοινωνίαν μεταξὺ των καὶ ξεπερνᾷ τοὺς ὠκεανούς καὶ ὑπερνικᾷ τὰς διαφορὰς φυλῶν καὶ χρωμάτων καὶ μορφώσεως, ἀπὸ τοῦ Παπούα τῆς Νέας Γουινέας μέχρι τοῦ Πλάτωνος καὶ τοῦ Νεύτωνος. Πολὺ σωστὰ ὁ Μάρξ Νορντάου λέγει, ὅτι ἡ πίστις εἰς τὸν Θεὸν συναδελφώνει τὸν μαῦρον πρὸς τὸν ἄγγελον λόρδον.

Βεβαίως λέγεται ἐνίοτε, ὅτι ἐδῶ ἢ ἐκεῖ εὐρέθη κάποια φυλὴ ἀγρίων, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχῃ καμμία θρησκευτικότης. Ἀλλὰ τοιοῦτον εἶδους «εὐρήματα» ἐπιβεβαιώνουν τὸ πανανθρώπινον τῆς πίστεως εἰς τὸν Θεόν. Ἀκριβῶς αὐτὸ τὸ κυνήγι διὰ νὰ εὐρεθῇ μία περιπτώσις φυλῆς ποὺ δὲν ἔχει ἐκδηλον θρησκευτικότητα καὶ ὁ πανηγυρικὸς θρίαμβος, μὲ τὸν ὁποῖον ἐξαγγέλλεται ἡ ὑποτιθεμένη εὐρεσις μιᾶς τοιαύτης περιπτώσεως (τὴν ἐξαγγελίαν ἐννοεῖται ἐπακολουθεῖ κατόπιν ἡ διάψευσις, ὅστερα ἀπὸ μίαν περισσότερον προσεκτικὴν καὶ εὐσυνείδητον ἐρευναν) ἀκριβῶς αὐτὸ ἀποδεικνύει, ὅτι καὶ ἂν ὑποτιθεθῇ ἀκόμη ὅτι θὰ εὐρίσκετο ποτὲ μία τοιαύτη περίπτωσις πράγματι ἀθρήσκου λαοῦ, ἡ περίπτωσις αὐτὴ θὰ ἀπετέλει μίαν ἐκτροπὴν ἀπὸ τὸν φυσικὸν πανανθρώπινον κανόνα. ὅπως παρεκτρο-

πὴν ἀπὸ τὸν φυσικὸν πανανθρώπινον κανόνα ἀποτελεῖ ἡ ὑπαρξὶς ἀνθρώπου μὲ ἐξ δάκτυλα.

Ἡ πίστις αὐτὴ εἰς τὸν δημιουργὸν τοῦ παντός, δίδει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν μόνην λογικὴν, ἀβίβαστον καὶ συνεπὴν ἀπάντησιν, εἰς τὸ ἐρώτημα, πῶς ὑφίσταται ὁ κόσμος αὐτός. Ἡ σκέψις ὅτι «πᾶς οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός» ὑπόδειγμα ἀψόγου συλλογισμοῦ, ὑπῆρχε εἰς τὸ μυαλὸ κάθε ἀνθρώπου καὶ ἔδιδε τὰ θεμέλια τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως καὶ εἰς τὸν πλεόν πρωτόγονον ἄνθρωπον. Ἡ πίστις αὐτὴ, ὑπῆρξε τὸ στήριγμα μιᾶς ἠθικῆς ζωῆς καὶ ἔκαμεν ὥστε ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔχῃ τὰ πρῶτα στοιχεῖα ἐνὸς βίου, ποὺ νὰ ρυθμίζεται ὅχι μόνον ἀπὸ τὸ τυφλὸν ἐνστικτόν, ἀλλὰ ἀπὸ μίαν ἄνωτέραν ἐπιταγὴν, δηλαδὴ νὰ ἔχῃ τὰ πρῶτα στοιχεῖα τοῦ πολιτισμοῦ. Ἡ πίστις αὐτὴ ἔδωκεν εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν ἰδέαν τοῦ ἄνωτέρου, τοῦ ὑψηλοῦ, τοῦ ὑπερόχου, τοῦ ὁσίου τοῦ ἐφανέρωνε δηλαδὴ τὸ σύστημα τῶν ἀξιών, ποὺ πρέπει νὰ ἔχῃ μέσα του ὁ ἄνθρωπος διὰ νὰ εἶναι ἄνθρωπος.

Καὶ αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν πανανθρώπινον εἰς Θεὸν πίστιν, ἐζήτησεν ὁ ἄνθρωπος τῶν νωτέρων χρόνων νὰ γκρεμίσῃ μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι, τάχα, ὅταν γκρεμίσῃ τὴν βάσιν τοῦ πολιτισμοῦ, τότε οἰκοδομεῖ πολιτισμόν, ὅτι μὲ τὸ νὰ ὑποσκάπτῃ τὰ θεμέλια στερεώνει τὸ οἰκοδόμημα. Ἀλλοτε ἄθεος ἐσήμαινε μίαν σπανίαν ἐξαίρεσιν, μίαν ἐμφάνισιν διανοητικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναπηρίας. Ἀθεός, ἄλλοτε, ἐσήμαινε κάτι, μεταξὺ τοῦ «παλαβδός», «ἐκκεντρικὸς», ἢ «κακοῦργος». Εἶναι δὲ ἐνδιαφέρον ὅτι ὁ Βολταῖρος, ὁ ὁποῖος μὲ τὰς χειροτέρας ὕβρεις ἐζήτησε νὰ περιλούσῃ κάθε τι ποὺ συνδέεται μὲ τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν, ἐπιτίθεται κατὰ οἰασδὴποτε ἀθεϊστικῆς σκέψεως, μὲ δριμύτητα, τὴν ὁποίαν δὲν θὰ ἐχρησιμοποίει χριστιανὸς ἀπολογητής.

Η Φ. Η. ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

ΕΘΝΙΚΑΙ ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΙΚΑΙ ΕΞΟΡΜΗΣΕΙΣ

Χαράματα Κυριακής έξω από τὰ κεντρικά γραφεία τῆς Ὁργανώσεως στήν πλατεία Ἐλευθερίου Βενιζέλου—εὐρίσκονται κιόλας ἑτοιμοὶ γιά τὸ τακτικὸ ξεκίνημα οἱ νέοι ἐκεῖνοι ποὺ θὰ ἀποτελέσουν τὴν φορὰ τούτη, τὴν ομάδα ποὺ θὰ βγῇ ἔξω στὰ χωριά γιά διαφώτησι. Εἶναι ὅλοι χαρούμενοι, νοιώθουν λές κάτι τὸ ξεχωριστὸ νὰ τοὺς γεμίσει τὴν καρδιά ἀπὸ εὐχαρίστησι. Ἀνυπόμονα περιμένουν τὸ αὐτοκίνητο γιά νὰ ξεκινήσουν βοηθώντας ἐν τῇ μεταξὺ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον νὰ φορέσῃ τὸ περιβραχιόνιό του ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ γαλάζιες καὶ ἄσπρες λωρίδες—χρῶμα ἑλληνικὸ—μὲ μεγάλα ἀρχικά ψηφεία τῆς ὁργανώσεως εἰς τὸ μέσον ποὺ περιβάλλουν τὴ μορφή τοῦ μεγάλου Ἐθνάρχου τοῦ ἀειμνήστου θεμελιωτοῦ τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς μεγαλουργίας Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Τὸ αὐτοκίνητο ἔφτασε, σβέλτοι οἱ νέοι πετιοῦνται ἐπάνω καὶ σὲ λίγο οἱ δρόμοι τῆς κοιμισμένης ἀκόμα πολιτείας ἀντηχοῦν ἀπὸ τὸ τραγοῦδι «τῶν ἐχθρῶν τὰ φουσάτα περάσαν» ποὺ ξεχύνεται ἀπὸ τὰ στόματα μερικῶν νέων παιδιῶν τῆς Ἑλλάδος, ποὺ πηγαίνουν κι' αὐτὰ στὴ μάχη νὰ πολεμήσουν μὲ τὰ δικά τους ὅπλα, τὴ σατανικὴ προπαγάνδα τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος. Πηγαίνουν στὸ ἑλληνικὸ χωριό, στὸν πνεύμονα αὐτὸν τοῦ ἔθνους ποὺ προσπάθησε νὰ μολύνῃ τὸ κόκκινο μικρόδιό τοῦ κομμουνισμοῦ, γιά νὰ δημιουργήσουν ἕναν ἐθνικὸν πυρῆνα, ἕνα δημοκρατικὸν καὶ φιλελεύθερον κέντρον, ποὺ θὰ στέκῃ πάντα προμαχῶνας τῆς ἑλληνικῆς ἰδέας.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι τὸ τέλος τῆς διαδρομῆς τὸ τραγοῦδι καὶ τὸ γέλιο δὲ σταμάτησαν, ἡ Νέα γενιά τῆς Ἑλλάδος ποὺ κατάρθωσε νὰ μείνῃ ἀπρόσβλητη ἀπὸ τὴν κόκκινη χολέρα ἣ ποὺ βρῆκε γρήγορα τὴ δύναμι γιά ν' ἀποφύγῃ τὴν τελειωτικὴν προσβολή καὶ νὰ γιατρευτῇ ἀπὸ τὴν φοβερὴ αὐτὴ σύγχρονη ἀρρώστεια τῆς ἀνθρωπότητος, διακηρύττει τὴν ἐθνικὴν τῆς πίστι τόσο ἔντονα καὶ τόσο ἐπιδλητικὰ, ὥστε δὲ βρίσκει κανεὶς λόγον νὰ μὴν πιστεύῃ πῶς οἱ νέοι Ἕλληνες, εἶναι

οἱ ἴδιοι μὲ τοὺς παλαιοὺς ποὺ ἐδημιούργησαν τὸν ἱρῶλο τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ αὐτοκίνητο μπαίνει τώρα στὸ χωριὸ ποὺ εἶναι καὶ ὁ προορισμὸς τῆς ομάδος. Μερικὰ χωριατόπουλα τὸ περιτριγυρίζουν. Κρατοῦν στὰ χέρια τοὺς σημαία καὶ τ' ἀνεμίζουν ἡρώϊκά στὸν ἀέρα. Ἐνα τραγοῦδι ὀγαίνει ἀπ' τὰ χεῖλη τοὺς καὶ σμίγει μὲ τὸ τραγοῦδι ποὺ ξεχύνεται ἀπ' τὰ παιδιὰ τοῦ αὐτοκινήτου. Εἶναι τὸ τραγοῦδι τῆς Ἑλλάδος ποὺ μιλεῖ γιά τὴν παλληκαριά τῶν παιδιῶν τῆς, τὴ δόξα καὶ τὴν ἀθανασία τῆς.

Μπροστὰ στήν πλατεία τοῦ χωριοῦ τὸ αὐτοκίνητο σταματᾷ. Οἱ ὑπεύθυνοι τῆς ὁργανώσεως στὸν τομέα αὐτὸν ὑποδέχονται τὴν ομάδα, μαζὶ μὲ τὰ παιδιὰ ποὺ εἶχαν ὀγεῖ γιά προϋπάντησι.

Σὲ λίγο ὅλοι ἀδελφωμένοι κατευθύνονται στὸ κεντρικώτερο καφενεῖο.

Εἶχε γίνῃ καὶ προηγουμένη ἐξόρμησι στὸ χωριὸ αὐτό, ὥστε νὰ ὑπάρχῃ κάποια ὁργανωτικὴ συγκρότησι. Ἔτσι τὰ πράγματα στήν περίπτωση αὐτὴ εἶναι εὐκολώτερα, δὲν παρουσιάζουν τίς δυσκολίες ποὺ θὰ παρουσίαζαν ἂν αὐτὸ γινόταν γιά πρώτη φορά. Στὸ καφενεῖο θὰ ξεκουρασθῇ λιγάκι ἡ ομάδα, καὶ κατόπιν μὲ τὴ συνοδεία τοῦ «ἀκορντεόν» ἢ χορωδία θὰ τραγουδήσῃ τὸ «ἐπὶ φλόγες ἢ Κρήτη ζωσμένη» θὰ ἐπακολουθήσῃ τὸ ἐμβατήριον τῆς «Πίνδου» καὶ ἔπειτα οἱ ἐπικεφαλῆς, πάντα ἀκούραστοι καὶ δραστήριοι γιά ἐθνικὴ καὶ δημιουργικὴ δράσι ὁ Π. ὀεδρος τῆς Ὁργανώσεως, καὶ ὁ Γεν. Γραμματεὺς θὰ ἀναπτύξουν στοὺς συγκεντρωθέντας ἐν τῇ μεταξὺ χωρικοὺς τὴν κατάστασι τῆς χώρας μας, τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει καὶ τὰ μέτρα μὲ τὰ ὁποῖα πρέπει τὰ προβλήματα αὐτὰ νὰ ἀντιμετωπισθοῦν. Ἐθνικὸ καὶ μόνον κήρυγμα ἢ ὁμιλία τοὺς δὲν θὰ περιορίσῃ ποτὲ σὲ στενὰ κομματικὰ πλαίσια γιὰτις λείπουν τὰ κομματικὰ ἐλατήρια. Εἶναι μιὰ σκληρὴ προσπάθεια αὐτὴ, ποὺ συνεχίζεται ἕναν ὁλόκληρον σχεδὸν χρόνον χωρὶς ποτὲ νὰ διακοπῇ.

Μιὰ ματιὰ ἂν ρίξῃς γύρω σου, θὰ διαπιστώσῃς πῶς ἡ προσπάθεια αὐτὴ ὅσο σκληρὴ κι' ἂν εἶναι, ἀξίζει νὰ γίνῃται. Εἶναι ἐπιβεβλημένη, εἶναι καθήκον πιά ποὺ δὲν πρέπει νὰ παραβλέπεται, γιὰτις οἱ ἄνδρες, οἱ γυναῖκες, τ' ἀγόρια, τὰ κορίτσια, μικροὶ μεγάλοι, ἄφισαν τὰ σπίτια τοὺς κι' ἀπὸ τὴν πιὸ ἀπομακρυσμένη ἀκόμα περιοχὴ τοῦ χωριοῦ, ἔτρεξαν σὰ διψασμένοι ν' ἀκούσουν ἐθνικὸ κήρυγμα, ν' ἀκούσουν κάτι διαφορετικώτερον ἀπὸ κεῖνο ποὺ τραγουδοῦν στ' αὐτιά τοὺς οἱ κόκκινες σηρεῖνες τοῦ Σλαβισμού.

Ἄν θέλῃς νὰ δῇς ποὺ φωλιάζει ἡ Ἑλλάδα καὶ μένει αἰώνια, ποὺ δρίσκεται στεργιωμένη ἢ ἀκατάλυ. τὴ δόξα τῆς δὲν ἔχεις, παρὰ μετὰ τίς πρώτες λέξεις τοῦ ὁμιλητῆ νὰ ρίξῃς μιὰ ματιὰ στὰ πρόσωπα ποὺ σὲ περιτριγυρίζουν. Ὅλα δείχνουν Ἑλλάδα σὲ μιὰ τέτοια συγκέντρωσι, μανάδων καὶ ἀδερφῶν δουρκομένα μάτια, πρόσωπα γερόντων συνοφρυωμένα γιά τὸ δράμα τῆς Πατρίδος, ἀγανακτισμένες ὄψεις ἀνδρῶν καὶ ἀστραποβόλες ματιές νέων ποὺ θαρρῆς θὰ χυμήξουν ζητώντας ἐκδίκησι. Εἶναι μιὰ στιγμὴ αὐτὴ, ποὺ θὰ αἰσθανθῇς ὅσο σκληρὸς καὶ ψυχραῖμος κι' ἂν εἶσαι ἕνα ρίγος νὰ διατρέχῃ τὸ σῶμα σου καὶ μιὰ συγκίνησι θαυμάσια ἐθνικὴ, ἑλληνικὴ νὰ φουσκώνῃ τὰ στήθη σου.

Πλησιάζει ἡ ὁμιλία στὸ τέλος τῆς, τὰ τελευταῖα λόγια θὰ τὰ πῇ ἢ χορωδία. Εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγει πάντα ἡ πατρίδα μας στοὺς ἐχθροὺς τῆς ἀπὸ τρεῖς χιλιάδες τώρα χρόνια μὲ τὸ αἷμα τῶν τέκνων τῆς. «ἢ Ἑλλάδα ποτὲ δὲν πεθαίνει». Καὶ νά! σὲ ὅλα τὰ πρόσωπα καθρεφτίζεται ἡ ἐθνικὴ ὑπερηφάνεια, ἴδια, ἀγνή, ὅπως γεννήθηκε στὴ γῆ τοῦ τητὴν ἱερῆ. Ἀλώδγητη λές ἀπὸ τὰ τόσα κτυπήματα, σιέκῃ πάντα ἄξια συνεχίστρια τῆς πιὸ δοξασμένης παρὰδόσεως. Δὲ θάναι λίγες οἱ φορὲς ποὺ θὰ δῇς γέρους μὲ ἀσπρισμένα μαλλιά καὶ καμπουριασμένη ράχη, ν' ἀγκυλιάζουν καὶ νὰ φιλοῦν τὸν ὁμιλητῆ. Ὅλα αὐτὰ θὰ τὰ δῇς, σάν ὀγῆς ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτείαν, ὅπου τ' ἀγέρι κατεδαίνοντας ἀπ' τίς ἡρωῖκές τῶν βουνῶν πλαγιές θὰ σοῦ φέρῃ λογῆς λογίων μηνύματα, τὴν

ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΜΑΣ

ΑΝΕΡΓΟΣ

“Ανεργος... Η φοδερώτερη κατάσταση που μπορεί να φτάσει ο άνθρωπος. Το επίπεδο που δεν υπάρχει δρόμος για να τρέξεις, σκινίδα να κρατηθείς, μονοπάτι να φύγεις, σπηλιά να κρυφτείς.

Ευπνός το πρωί για να κοιμηθείς το βράδυ. Πρώτο χτύπημα ή πλήξη. Η στέρηση εκείνου που σε κρατά στη ζωή: Του σκοπού, της ελπίδας που αναλύεται σε λίγα λόγια. «Θα γίνω καλλίτερος;», «θα δουλέψω σήμερα;», «θα διασκεδάσω την Κυριακή;» «Τα Χριστούγεννα θα κάμω αυτό με τις οικονομίες μου;».

Ακολουθούν οι οικονομικές στενοχώριες. Κλείνει το θέαμα. Άμπα ρώνεται το καφενεύο. Σδύνει το τσιγάρο. Χάνεται το ψωμί...

...Υγρό το πάτωμα. Μισοσκότεινο το δωματιάκι. Ένα στρώμα κουρελιάρικο. Δυο παιδιά τουρτουρίζουν. Δυο παιδιά μιτόγυμνα. Μιά γυναίκα αναμαλλιασμένη, γκρινιασμένη, παλεύει με τον καπνό του τσιγاریου. Ο δορηάς σβουρίζει στα σαραβλιασμένα παράθυρα. Κι' είναι το σπίτι σου αυτό. Κι' είναι γυναίκα σου ή αναμαλλιασμένη γυναίκα και παιδιά σου τα μικρά που τουρτουρίζουν στο κουρελιάρικο στρώμα. Και σκέπτονται με αγωνία όλοι εκεί μέσα τι θα τους φέρης να φάνε σήμερα και γυρίζεις πίσω χωρίς να δρής δουλειά, με δρεμένο το τρύπιο σακ-

ιστορία του έλληνισμού. Θα σου φέρη ακόμα στο νοῦ τούτη τη μεγάλη αλήθεια: Πώς παντού στην Ελλάδα δεν πέθανε ο έλληνισμός, μολύνθηκε μόνο που και που και για το το χρειάζεται έστω και άργά το τι μνημένο τουφέκι του μαχητού να σου νοδεύη πάντα ή έθνική διαφώτισης.

Μετά το τέλος της όμιλίας, παρατίθεται γεῦμα στα παιδιά της ομάδας από τους συναδέλφους του χωριού. Ο πατριωτισμός σε όλες αυτές τις περιπτώσεις είναι εκείνος που επικρατεί.

Τράγούδια έθνικά και λαϊκά ψάλλονται προπώσεις από τη μία και την άλλη μεριά γίνονται που υπόσχονται αγώνα σκληρό για την συντριβή κάθε μορφής άντεθνικής δράσεως και έκπολιτιστικής αγωγής.

Όταν ή διαφωτιστική ομάδα θ' άνεβη στο αυτοκίνητο για να γυρίση στην πολιτεία, γνωρίζει καλά πως πίσω της αφήνει εκείνους που υπό-

κάκι σου, με παγωμένα τα πόδια σου.

Ο κόσμος γύρω τραγουδεί και κλαίει. Βλακεία να τραγουδή κανείς. Βλακεία να κλαίη...

Ρωτάς τη σκονισμένη εικόνα του Χριστού: «Τι να κάμω; Πες μου έσύ που κυβερνάς τον κόσμο τι να κάμω;» Δεν άπαντά το σκονισμένο χαρτί. Ρωτάς την κοινωνία. Δεν άπαντά.

—Πνίγμαι τι να κάμω; Δεν άπαντά φωνή;

Δεν μένει παρά να ρωτήσης τον διάβολο. Νά δοῦμε κάτι θ' άπαντήση αυτός. Σήκωσε το φτυάρι σου να σκοτώσης θα σου πη...

Εμείς ή νεολαία που ανατέλλομε τώρα, θα μάθουμε την κοινωνία ν' άπαντά στις φωνές των δυστυχισμένων της. Θα τη μάθουμε τώρα που την παίρνουμε στα χέρια μας, θέλει δεν θέλει, να μὴν αφήνη τα παιδιά της να φτάνουν ίκέτες ως τον πύργο του διαδόλου. Γιατί πιστεύομε πως σε κάθε επίκληση μπορεί να δοθῇ μιá άπάντηση. Άρκει να κάμωμε λίγα δήματα προς τα μπρός. Και τα πόδια μας είναι πολύ γερά τώρα. Ότι μείνη πίσω μας θάνατι το σάπιο. Βήματα έμπρός νεολαία.

N. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΕΞΥΠΝΑ ΚΑΙ ΚΟΥΤΑ

—“Εχεις ιδέαν από μουσική;

—“Ω άρκετά

—Τι παίζει τώρα αυτός ο μουσικός

—Βιολί.

σχονται να κρατήσουν, όπως έπραξαν μέχρι σήμερα την τιμή και την άκεραιότητα της Ελλάδος.

Κάθε νέος που έλαβε μέρος σε μιá τέτοια έξόρμησι, στά χωριά έκεινα άκριδώς που διακήρυτταν οι ξενοδούλοι πράκτορες ότι είναι δικά τους, δεν μπορεί, παρά να παραδεχθῇ, πως μέσα του έγινε μιá έπαναστατική αλλαγή. Πῆγε να διαφωτίση και διαφωτίστηκε, πῆγε να έμψυχώση και έμψυχώθηκε ο ίδιος από την άστείρευτη έθνική πηγή που είναι ή ύπαιθρος. Φτάνει να σκαλίσης τη στάχτη για να ξεπεταχθῇ ο Φοίνικας, ν' ανάψης ένα σπέρτο, για να πάρη φωτιά ή πυρίτιδα, να φουντώση τη μεγάλη την πελώρια πυρκαϊά σ' όλόκληρη την έλλη νική πατρίδα που θα κάψη τα άρπακτικά και επίδουλα χέρια των έχφρων μας, των έχθρων όλης της έλεύθερης ανθρωπότητας.

A Γ.Κ.

ΤΟ ΑΠΕΡΑΝΤΟΝ ΔΡΑΜΑ ΤΩΝ ΣΥΜΜΟΡΙΟΠΛΗΚΤΩΝ

(Συνέχεια εκ της 6ης σελίδος)

νωλιάσης και εις άλλους χώρους. Υπάρχουν ακόμη 2.000 έστεγοι, οι όποιοι θα στεγασθούν εις 20 λυόμενα σπίτια που θα τοποθετηθούν κατ' αυτός.

Και έδω διετυπώθησαν παράπονα των άνταρτοπλήκτων διά την άνωμαλην κι' άντικανονικήν καταβολήν του έπιδόματος. Όπως έδήλωναν, δι' όλόκληρον τον μήνα έπῆραν μόνον 11 χιλιάδες κατ' άτομον, τον Σεπτέμβριον 12, τον Όκτώβριον 23 και τον Νοέμβριον 24 χιλιάδες. Το έπίδομα του Δεκεμβρίου δεν κατεβλήθη ακόμη. Παρήγορη είναι ή συγκέντρωσις παιδιών άνταρτοπλήκτων, κυρίως όρφανών, εις τρεις παιδουπόλεις, της Αγίας Ελένης, όπου διαβίουν υπό άρίστας συνθήκας 500 άγόρια και κορίτσια, του Αγίου Κωνσταντίνου με 250 και του Αποστόλου Παύλου με 160. Δυστυχώς δεν είναι δυνατόν να στεγασθούν εις τα άσυλα αυτά σωτηρίας περισσότερα και αναλογίζεται κανείς πόσες χιλιάδες παιδιών, που σιγοπεθαίνουν εις τους καταυλισμούς του έλέθρου θα μπορούσαν να σωθούν εάν μετεφέροντο στις άδειες βίλλες της Κηφισιάς και της Εκάλης.

Το προσφυγικόν πρόβλημα, όπως έμφανίζεται σήμερα είναι τεράστιον και έγκυμονει πολλούς κινδύνους. Το κράτος ενώ φέρει το πελώριον βάρος της περιθάλψεως των εκατοντάδων χιλιάδων προσφύγων, στερείται ισαρίθμων παραγωγικών χειρών, ή έλλειψις των όποιων ίσοδυναμεί με καταστροφήν της οικονομίας της χώρας.

Όταν τ'ν όην μ.μ. προσεγειώθη το άεροπλάνον μας εις το άεροδρόμιον του Ελληνικού, ο κ. Ντρέϊκ έρωτηθείς από τους δημοσιογράφους που τον συνώδευσαν εις την περιόδειαν του περιορίσθη να δηλώση ότι το προσφυγικόν πρόβλημα είναι σοβαρώτατον και ότι πρέπει να το χειρισθῇ κανείς με τον καλύτερον δυνατόν τρόπον που επιτρέπουν τα σημερινά μέσα.

Π. ΣΚΛΙΑΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Λουπάσην Πανωχώρι Σελίνου: Τα χοήματα εκ της πωλήσεως των όρκων έλήφθησαν. Εύχαριστοῦμεν θερμώς.

ΓΥΡΩ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

ΤΟΥ Κ. ΑΝΤ. ΚΑΚΑΤΣΑΚΗ
Γεν. Γραμματέως Φ.Ν.Χ.

Ο «Μαχητής» που προβάλλει σήμερα στο φως, είναι ο πιο γνήσιος αντιπρόσωπος της νεολαίας του τόπου μας. Αντιπροσωπεύει τους παλμούς της, τους σκοπούς και τās επιδιώξεις της. Είναι η φωνή των νέων του καιρού μας, του πιο δυσκόλου καιρού της τρισχιλιετούς ιστορίας της Ελληνικής φυλής.

Και μόνον το γεγονός, ότι στα χρόνια τα σημερινά, όπου, η πατρίς μας αντιμετωπίζει σαν σύνολο τον παντοτινό της αφανισμόν, αφανισμόν που προέρχεται από τα χέρια των ιδίων της παιδιών, που τά ωπλίσαν ή βουλημία και αί βλέψεις των αίωνών έχθρων του Ελληνισμού, ή νεολαία ή μελλοντική γενεά, ο ζωντανότερος και δημιουργικώτερος παράγων του Έθνους εφύσσεται στο περιθώριο της εθνικής ζωής, δύναται να χαρακτηριστεί εθνικόν έγκλημα.

Όλα τα πολιτισμένα Δημοκρατικά Έθνη στρέφονται σήμερα με ίδιαιτέραν όλως προσοχήν προς τους νέους, το φυτώριον αυτό το κοινωνικόν που τόσο έχει ανάγκη φροντίδων για να ευδοκιμήσει. Προσπαθούν με κάθε τρόπον, να εύρουν τα καταλληλότερα μέσα, με τα όποια θα καταστήσουν τον νέον έναν ικανόν πολίτην, έναν ικανόν αγωνιστήν ωραίων αγώνων της αβριανής κοινωνίας. Φαίνεται πως τα κράτη αυτά κατενόησαν σε μεγάλο βαθμό, τόσο την αξία της φροντίδος που καταβάλλουν για τους νέους, όσο και την υποχρέωσι να δημιουργήσουν ανθρώπους τέτοιους, που όχι μόνον την εθνικήν κληρονομίαν θα είναι εις θέσιν να διατηρήσουν ασφαλώς, αλλά και αυτόν τον πολιτισμόν της χώρας των να προάγουν.

Τά ολοκληρωτικά συστήματα δεν έδωκαν και αυτά τον νέον έξω από το καθ' όλου πρόγραμμά των. Αντιθέτως αυτά περισσότερο έδωσαν ιδιόζουσας προσοχήν προς τον νέον στοιχείον και προς την κατεύθυνσιν αυτήν έστρεψαν τās μεγαλυτέρας δυνατάς προσπάθειάς των, γνωρίζοντας ότι δύνανται μόνον επί ανθρώπων νέων καταλλήλως προς την ολοκληρωτικήν γραμμήν διαπαιδαγωγημένων να στηρίζονται ισχυ-

ρως, καλλίτερον παντός άλλου. Είς την χώραν μας δέν κατενοήθη δυστυχώς ακόμη ή και αν κατενοήθη δέν έγινε τίποτε που να μάς αποδεικνύη, ότι το κράτος, το ελεύθερον, το κοινοβουλευτικόν άντελήφθη ότι ή νεολαία, είναι ένα άνεκτίμητον εθνικόν κεφάλαιον τότε, όταν πραγματικώς το κράτος φροντίσει δι' αυτήν. Κατά την προκατοχικήν περίοδον, την εποχήν του τεταρτοαυγουστιανού δικτάτορος είχομεν εις την χώραν αυτήν έδω την περίπτωσιν ενός συστήματος έξω κάθε λαϊκού έρείσματος, ολοκληρωτικού, που δέν έδίστασε να θυσιάση τά πάντα, για να δημιουργήση από την πλέον εύπλαστον μάζαν, όπως είναι ή νεολαία, τά μελλοντικά βάρη της ισχύος του. Ακόμα και αυτό, ο εθνικός πλούτος διεσπαθίζετο κατά την εποχήν εκείνην, για να δώσουν οι νέοι μίαν φαντασμαγορικήν τελετήν, ή όποία κατά το επικρατούν τότε καθεστώς άπετέλει εθνικήν ανάγκην. Θέλομεν να τονίσωμεν με αυτά, όποια φροντίς και προσπάθεια κατεβλήθη τότε από το επίσημον κράτος, για να δημιουργηθί μιὰ νέα κοινωνία σύμφωνα με την μορφήν και το σχήμα που της έδωσε, όταν ήτο κατάλληλος προς διάπλασιν. Έχομεν και δευτέραν περίπτωσιν εις την χώραν μας, πάλιν ολοκληρωτικού συστήματος, διαφόρου όμως του πρώτου που έστράφη και αυτό προς την ιδίαν κατεύθυνσιν. Όχι με ολιγώτερον ζήλον και ένθουσιασμόν ο κομμουνισμός ο νεώτερος αυτός δημιουργός της ανθρώπινης δυστυχίας, έγκατέστησεν έντέχνως τās ποικιλομόρφους παγίδας του, δια να συλλάβη το πολύτιμον θήραμά του, τους νέους. Κηρύγματα και υποσχέσεις λαμπράς εξαπέλυσεν, μέσα θεμιτά και άθέμιτα μετεχειρίσθη δια να φθάση με κάθε δυνατόν τρόπον εις τον σκοπόν του. Το έφθαρμένον ύλικόν δέν του έχρειάζετο, ούτε τόσον αυτό που εύρίσκετο πλησιέστερον προς την φθοράν άλλωστε και το μέν και το δέ υπήρχε πιθανότης έλαχίστη, ως διαμορφωμένον πλέον, να μεταβληθί, ώστε να άποβίη άξιον λόγου δια τους σκοπούς του. Εκείνο που του έχρειά-

ζετο προπάντων, και προς το όποιον έπρεπε να στραφή ως συγκεντρώων όλα τά πλεονεκτήματα δι' αυτόν, ήτο ή νεολαία. Σήμερα έμείς δυνάμεθα ως ζήσαντες τά γεγονότα να άντιληφθώμεν όποια τά τρομερά αποτελέσματα που προήλθον από το ένδιαφέρον και την φροντίδην που επέδειξαν όλοι εκείνοι, προς την νεολαίαν, που σκοπούς κάθε άλλο με το εθνικόν συμφέρον συνταυτιζομένους είχον. Αυτή ή επάρατος άνταρσία ή πλήττουσα θανάσιμως όλα τά εύπαθή σημεία του έθνους, είναι κατά το μεγαλύτερον, αν όχι όλον το μέρος, κατώρθωμα των νέων που διέφυγον και ως έλλήνων και ως ανθρώπων του προορισμού των, έπειδή άκριδώς άφέθησαν ως κάτι το άχρηστον και επίζημιν εις χείρας άντεθνικάς και έγκληματικάς, άνίκανοι να άντιτάξουν άμυναν προς αυτούς τους όποιους, όταν συνετελείτο ή εθνική αυτή καταστροφή κανείς δυστυχώς ήγέτης πολιτικός ή άλλος τις δέν εύρέθη να ύψωση το άνάστημά του, δια να τους έμποδίση.

Αλλά και ως εκ της φύσεως ήτο άδύνατον εις τους νέους να άμυνθούν έχθρου έρχομένου με τοιαύτην πανουργίαν, χωρίς να διαθέτουν το άπαραίτητον, δι' αγώνας του είδους αυτού, πολιτικόν κρητήριο.

Όλα αυτά, άποτελούν ήδη μίαν από τās πλέον μελανάς σελίδας της ιστορίας μας. Το κακόν δια το όποιον όλοι ευθυνόμεθα ουχι έξ ίσου όμως συνετελέσθη. Τώρα πρό πάντων έπείγει, το σοβαρόν σφάλμα που διεπράξαμεν να μήν το επαναλάβωμεν, το πάθημα έστω και άργά πρέπει να μάς γίνη μάθημα. Μέχρις σήμερα το κράτος ουδέν έπραξε, δέν θέλομεν να νομισθί με τουτό, ότι ζητούμεν από αυτό, να πάρη του νέους και να τους μετατρέψη εις όργανα μηχανικά της βουλήσεώς του, αυτό για μάς τουλάχιστον, όχι μόνον άκατανήγον αλλά και έγκληματικόν θα ήτο εις βάρος αυτής της Δημοκρατικής του υποστάσεως, εάν βεβαίως έχει τοιαύτην. Ζητούμεν από αυτό να συμβάλη εις την δημιουργίαν νέων ανθρώπων, πολιτών (Συνέχεια εις την 16ην σελίδα)

ΣΕΛΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ ΜΑΣ

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΥΠΑΙΘΡΟΥ

Ἡ χώρα μας εἶναι κατὰ 70 ο)ο σχεδὸν χώρα ἀγροτική. Ἐχει σημαντικὲς ἀνεκμετάλλευτες δυνατότητες ἀναπτύξεως κυρίως τῆς ἀγροτικῆς βιοτεχνίας καὶ βιομηχανίας ὡς καὶ ὑδατοπτώσεων, καὶ ἀρδεύσεων καθὼς ἐπίσης κτηνοτροφίῶν καὶ ἀγροτικῶν ἐν γένει ποικιλικῶν καὶ ποιητικῶν βελτιώσεων. Ἀκόμη καὶ αἱ σχέσεις ιδιοκτησίας ἂν καὶ κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκτικοποιήθησαν μὲ τὶς διανομὰς γαιῶν οἱ ὁποῖες ἐγένοντο ὑπὸ τοῦ Βενιζέλου τὸ 1917, ὅμως παρέμειναν ἀρκετὰ ζητήματα πρὸς ἀντιμετώπισιν, ὡς εἶναι τὰ διάφορα ἐφεδρικά καὶ μοναστηριακά κτήματα τὰ ὁποῖα παραμένουν νεκρὰ καὶ ἀνεκμετάλλευτα. Τέλος ἡ ἀνάπτυξις τῆς συνεταιριστικῆς ιδέας εἰς τὴν ὑπαίθρου καὶ μὲν ἔχει πραγματοποιήσῃ σοβαρὰς προόδους μὲ τὴν ἰδρυσιν ἐλαιουργείων, οἰνοποιείων κλπ. ἀλλὰ ὑπάρχουν σοβαρότατα ἐμπόδια τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ὑπερνικηθῶν γιὰ νὰ ἀποδόσῃ πλῆρως τοὺς καρπούς των οἱ συνεταιρισμοί. Οὔτε ἀκόμα ἀνεπτύχθησαν εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ποὺ χρειάζονται, οὔτε μποροῦμεν νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἡ συνεταιριστικὴ συνειδησις ἔχει ὠριμάσει πλῆρως εἰς τὴν ὑπαίθρου. Κατὰ συνέπειαν χρειάζεται συστηματικὴ καὶ μελετημένη προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν καὶ νέα πνοὴ προόδου καὶ ἀναδημιουργίας.

Ὁ ἀγρότης μας ἀπέδειξε πάντοτε ὅτι ἀποτελεῖ τὸ ὑγιέστερον στοιχεῖον τῆς Ἑθνικῆς μας Οἰκογενείας. Ἰδιαιτέρως τὴν δύσκολον ἐποχὴν τὴν ὁποῖαν ἡ πατρίδα μας διέρχεται, ὀφείλομεν νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι ὁ πληθυσμὸς τῆς ὑπαίθρου ὑφίσταται τὴν μεγαλυτέραν δοκιμασίαν καὶ τὰς μεγαλυτέρας θυσίας. Ὁ συμμοριτισμὸς ἀποβλέπων εἰς τὴν ἐξόντωσιν τῆς ἐλληνικῆς ἐθνότητος ἐφ' ὅσον ἀρνεῖται νὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν Σλαβοκομμουνιστικὴν βαρβαρότητα, ἐστράφη ἤδη μὲ ὀλὴν τὴν ἐγκληματικὴν του μανίαν, ἐναντίον δύο στοιχείων. Τῆς ἀγροτικῆς καὶ τῆς Νεο-

λαϊκῆς μας. Καὶ ἐρημώνει τὴν ἐλληνικὴν ὑπαίθρου καὶ δολοφονεῖ τοὺς τίμιους ἀγρότες μας ἀποβλέποντας εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν των εἰς ὑποταγὴν, ἐνῶ ἀπῆγει τὰ ἐλληνοπούλα εἰς τοὺς μαύρους ὄπους τοῦ Χότζα καὶ τοῦ Δημητρώφ.

Ἡ ἀναρχία καὶ ἡ ἔλειψις ἀγροτικῆς ἀσφαλείας ἐδημιούργησαν σοβαρότατα προβλήματα διὰ τοὺς ἀγρότες καὶ κτηνοτρόφους μας.

Ἡ πλήρης ἐρείμωσις τῆς ὑπαίθρου, ἡ τρομοκρατία καὶ ὁ φόβος, ὁδήγησαν ἑκατοντάδες χιλιάδες ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν πρὸς τὰς πόλεις ὅπου ὑφίστανται τὰ δεινὰ τῆς προσφυγικῆς ζωῆς. Ἐνα δρᾶμα πρωτοφανὲς καὶ ἀνήκουστο, Ἕλληνες ἀγρότες κυνηγημένοι ἀπὸ πρῶην Ἕλληνες, ποὺ κατήντησαν τυφλὰ ὄργανα τῶν ἐχθρῶν τῆς πατρίδος μας, ἐγκαταλείπουν τὰ ἐρειπωμένα χωριά των καὶ καταφεύγουν ὅπου βροῦν. Ὅποια κατὰρα βαρύνει τὸν ἄμοιρο τόπο μας.

Ἡ κατάστασις αὕτη, προσέθεσε μιὰ σειρὰ νέων ἐπείγοντων καὶ τεραστίων ἐκτάσεως προβλημάτων. Αὐτὸ εἶναι ἄλλωστε τὸ σχέδιον τῶν ἐχθρῶν μας. Καὶ ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας μας ὅτι καὶ μετὰ τὴν καταστολὴν τῆς ἀνταρσίας, ἔχει ἡ χώρα μας ν' ἀντιμετωπίσῃ τεράστια καὶ πρωτοφανοῦς ἐντάσεως προβλήματα. Καὶ θὰ χρειασθῇ μιὰ ἀληθῶς ἐπαναστατικὴ πνοὴ καὶ ὁργανωμένη προσπάθεια γιὰ νὰ τὰ ἀντιμετωπίσῃ. Περίοδος σκληρῶν δοκιμασιῶν καὶ ἀγῶνων ἀναμένει ὅλους τοὺς πραγματικούς Ἕλληνας. Οἱ ἀρνητὲς τῆς Ἑλλάδος διεφθαρμένοι κερδοσκόποι ἢ ξενικίνητοι ἐγκληματίαι, θὰ ἀποβληθῶν ἀπὸ τὸ ὑγιὲς ἐθνικὸν σῶμα καὶ θὰ συντριβοῦν. Ἡ ἀγροτικὴ τάξις θ' ἀποτελέσῃ ἀναγκαίως τὸν κύριον παράγοντα τῆς ἐθνικῆς μας νίκης καὶ τῆς προοδευτικῆς μας ἀναγεννήσεως.

Ἡ παροῦσα σελὶς θ' ἀπασχοληθῇ συστηματικὰ μὲ ὅλα τὰ ζητήματα τῆς ὑπαίθρου, τόσον τὰ ἀπὸ ἀνέκαθεν ἐκκρεμούντα

ὅσον καὶ τὰ δημιουργηθέντα ἐξ αἰτίας τῆς ἀνταρσίας. Θὰ ξεκινήσωμε μὲ μέθοδο καὶ σύστημα νὰ θεμελιώσωμε καὶ νὰ δημιουργήσωμε ἀγροτικὴ συνειδησις καὶ νὰ μελετήσωμε τὰ διάφορα προβλήματα, παραγωγικά, κοινωνικά, διαβιώσεις κλπ. τῆς ὑπαίθρου. Θεωροῦμεν ὅτι τότε μόνον ἡ Ἑλλὰς μπορεῖ νὰ βρῇ τὴν εὐτυχίαν της καὶ νὰ προοδεύσῃ, ὅταν οἱ ἀγρόται μας ἀποκησούν τὰ στοιχεῖα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ θεμελιώσουν τὸ νοὶ οὐκυριό τους καὶ ν' ἀξιοποιήσουν τὴν δημιουργικὴν των δύναμιν.

Δὲν ὑποτιμοῦμε τὶς δυσχέρειες, καὶ καμμιά ἄλλη ὑπόσχεσις δὲν μποροῦμε νὰ δώσωμε παρὰ μόνον ὅτι θὰ ἐργασθῶμε μὲ μέθοδο, μὲ ἐπιμονὴ καὶ μὲ φλο-

.....
Ὁ ἀγρότης μας εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ θεμέλιον τοῦ Ἑθνους μας. Γι' αὐτὸ οἱ ἐχθροὶ μας θέλουν νὰ τὸν ξεθεμελιώσουν.

.....
γερὴ πνοή. Τὰ φιλελεύθερα ἐλληνικά νιάτα ἄς γίνουν ὁ φορεὺς μιᾶς νέας ἐξορμήσεως διὰ τὴν νίκην καὶ τὴν ἀναδημιουργίαν τῆς χώρας μας. Ξέρομε ὅτι μᾶς ἀναμένουν δυσχέρειες, ἀγῶνες καὶ δάκρυα. Τὸ λιγοστὸ ψωμί μας πρέπει νὰ τὸ βρέξωμε πρῶτα μὲ ἰδρώτα καὶ αἷμα πρὶν τὸ γευτοῦμε. Ἀς προσευχηθῶμε πρῶτα σὶν Θεὸ νὰ μᾶς δώσῃ τὴν δύναμιν καὶ τὸ θάρρος ποὺ χρειάζεται. Ἡ ζωὴ εἶναι πάντα ἕνας ἀγῶνας. Μὰ ἡ σημερινὴ ζωὴ εἶναι περισσότερο παρὰ κάθε ἄλλη φορὰ ἕνας ἀγῶνας ἀνισοσύνης καὶ σκληρότης. Μᾶς παραστέκουν εὐτυχῶς καὶ πιστοὶ σύμμαχοι πανίσχυροί καὶ ἀποφασιστικοί. Τὰ κόκκινα τσακάλια πρέπει νὰ συντριβοῦν καὶ τὸ ξένιαστο τραγοῦδι τῆς δουλειᾶς, σὶν κάμπο καὶ τὶς πλαγιὰς, θ' ἀντηχήσῃ ξανά σὶν μαρτυρικὸ τοῦτο τόπο. Κι' ἂν δὲν ἀντηχήσῃ γιὰ μᾶς θ' ἀντηχήσῃ γιὰ τὰ παιδιὰ μας. Ὁ Θεὸς εἶναι μαζί μας.

Γ.Γ.Π.

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

ΓΙΑΤΙ ΕΠΙΒΑΛΛΕΤΑΙ ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΗ Η ΝΕΟΛΑΙΑ

Ο κομμουνισμός, επίμονός και μεθοδικός, με τη σατανική οργάνωση και προπαγάνδα του εξακολουθεί να δηλητηριάζει τη νεολαία μας, και να προσπαθή με χίλιους τρόπους να την σύρει εις το έργο της καταστροφής και ύπονομεύσεως του έργου της εθνικής μας αναδιοργάνωσης. Γιατί, ως και άλλοι τονίζομεν, δεν συμφέρει εις τον κομμουνισμόν ή ανόρθωσις μιᾶς χώρας, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν εὐρίσκεται ὑπὸ τὴν κατοχὴν του. Καὶ ὑπονομεύει γι' αὐτὸ καὶ καταστρέφει ὅ,τι μπορεῖ καὶ με ὅποια μέθοδο μπορεῖ. Εἴτε με συνεχεῖς πολιτικὲς ἀπεργίες καὶ σαμποτάζ (Γαλλία, Ἰταλία), εἴτε με ἀνοικτὸ ἐπαναστατικὸ ἀγῶνα ὡς συμβαίνει εἰς τὴν χώραν μας. Γνωρίζει δὲ ὅτι ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ ἔργον του αὐτό, εἶναι νὰ εὕρῃ ὅργανα πιστὰ καὶ κατάλληλα καὶ με τὰ ἀναγκαῖα προσόντα, τὰ ὅποια θὰ χρησιμοποιήσῃ γιὰ τοὺς σκοποὺς του. Καὶ γνωρίζει ἐπίσης ὅτι τέτοια ὅργανα μόνον νέοι μπορεῖ νὰ εἶναι, γιατί μόνον αὐτοὶ διαθέτουν εὐφυγίαν καὶ ζωτικότητα ἱκανὴν νὰ ἀναλάβῃ τὸ βάρος ἐπαναστατικῶν σιοπῶν. Ἀρκεῖ μόνον νὰ μπορέσῃ νὰ τοὺς πείσῃ εἰς τὴν ἀρχὴν ὅτι με τὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ ἐπιτύχουν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ ἰδεώδη των καὶ νὰ ἀξιοποιήσουν τὴν προσωπικότητά των. Αὐτὸ γιὰ τὴν ἀρχή, γιατί ἀργότερον ὅσοι μποῦν εἰς τὸν ἀγῶνα, δύσκολα μποροῦν νὰ σπάσουν τὰ δεσμὰ πού με χίλιους δυὸ τρόπους τῶν ἐπιβάλλει ἡ «καθοδήγησις». Καὶ πρέπει νὰ εἶναι κανεὶς πολὺ δυνατὸς καὶ νὰ ἔχει μεγάλη θάρρος γιὰ ν' ἀποβάλλῃ τὴν κομμουνιστικὴν περίπτυξιν. Θὰ τὸν ἀποκαλέσουν δειλό, προδότη κλπ., μπορεῖ καὶ νὰ τὸν ἀπειλήσουν καὶ θὰ τὸν περιφρονήσουν δῆθεν. Καὶ πρέπει κανεὶς νὰ ἔχῃ ὅλο τὸ θάρρος καὶ τὴν συνειδητὴν αποφασιστικότητα, γιὰ νὰ τοὺς τὰ τρίψῃ στ' μούτρα καὶ νὰ τῶν δηλώσῃ καθαρὰ καὶ ξάστερα ὅτι «ἄρκετὰ ἐξημίωσε τὴν πατρίδα μου ὡς τὰ τώρα. Ἀπὸ δῶ κι' ὕστερα θὰ δουλέψω μόνον γι' αὐτή. Δὲν θ' ἀνεχθῶ πια αὐτὸ τὸ ἔγκλημα: τὴν προδοσίαν».

Ο κυριώτερος λοιπὸν λόγος, διὰ τὸν ὁποῖον ἐπιβάλλεται ἡ ἰδρυσις τῆς ὁργανώσεως ἀφ' ἑνὸς εἶναι ν' ἀντιμετωπίσῃ τις προσπάθειες αὐτῆς τῶν κομμουνιστῶν νὰ παρασύρουν τὴν νεολαίαν με τὸ μέρος των, κι' ἀφ'

ἐτέρου νὰ βοηθήσῃ ὅσους αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκη νὰ ἐπανεέλθουν εἰς τοὺς κόλπους τῆς Πατρίδος. Με τὴν εὐρεία καὶ θεμελιωμένην ἰδεολογικὴν διοφώτισιν καὶ με ζωντανὴ καὶ προσδευτικὴν δράσιν, θὰ πείσῃ ἐμπράκτως καὶ με ἀκαταμύχνητα ἐπιχειρήματα τὴν νεολαίαν μας ὅτι μόνον με τὰ φιλελεύθερα ἰδεώδη μπορεῖ νὰ συμβιβαστῇ καὶ νὰ συνυπάξῃ ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ εὐτυχία εἰς ἓνα τόπον. Καὶ ὅτι τὰ ὑλιστικὰ-κομμουνιστικὰ κηρύγματα ὁδηγοῦν ἀσφελῆστατα εἰς τὴν τυραννίαν καὶ τὴν δυστυχίαν καὶ ἐξουθένωσιν τῶν ἀνθρώπων. Γι' αὐτὸ ἄλλωστε ἐπερίφθησαν ἀπ' ὅλους τοὺς προσδευμένους λαοὺς, ἐνῶ φαίνεται νὰ ἐπεκτείνωνται εἰς τις καθυστερημένες καὶ πρωτόγονες μάζας τῆς Κίνας καὶ τῶν Μεσοασιaticῶν χωρῶν.

Ο κομμουνισμός ἀποτελεῖ μὴ ὁργανωσιν πού ἀπλώνει παντοῦ τοὺς πλοκάμους του. Εἶναι μὴ ἐπανάστασις πού στηρίζεται εἰς μίαν πίστιν καὶ μίαν ἰδιαιτέραν ἀντίληψιν τῆς ζωῆς. Πρέπει λοιπὸν νὰ πολεμηθῇ μέσα στὸ ἄνδρo τῆς καὶ με τὰ ἴδια τὰ ὅπλα τῆς γιὰ νὰ ἐξοντωθῇ ὁριστικᾶς.

Πρέπει πρὸς τούτοις νὰ κινητοποιηθοῦν αἱ ἠθικαὶ καὶ πολιτικαὶ δυνάμεις τοῦ ἔθνους. Πρέπει ν' ἀναεννηθῇ ἡ πίστις εἰς τὰ χριστιανικά, τὰ ἐθνικά καὶ φιλελεύθερα ἰδεώδη. Ἡ πίστις εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡς προσωπικότητα καὶ εἰς τοὺς θεσμοὺς τῆς πολιτισμένης ζωῆς. Πρέπει ν' ἀποκαλυφθοῦν οἱ πλάνες κι' οἱ ἀπάτες καὶ νὰ ξαναγεννηθῇ ἡ πίστις. Πρέπει ὁ κομμουνισμός ν' ἀντιμετωπισθῇ ὡς μία καθολικὴ ἀπειλή. Κι' αὐτὸ θὰ γίνῃ μόνον με μίαν ἀντίρροπον καθολικὴν πίστιν. Καὶ μαζί μ' ὅλα αὐτὰ πρέπει με εὐρύτατη συλλογικὴ προσπάθεια ν' ἀντιμετωπισθοῦν ὅλα τὰ ζητήματα τοῦ ἀγῶνος ὡς καὶ τῆς ἐθνικῆς μας ἀναγεννήσεως. Τὰ ἐπερχόμενα ἔτη δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι εἰμὴ ἔτη στερήσεων, θλίψεων καὶ θυσῶν. Θὰ χρειασθῇ ν' ἀντιμετωπίσωμεν τόσες πολλὰς δοκιμασίας, ὥστε μόνον ἐφ' ὅσον ὁ ἕνας μας θὰ βρισκεται κοντὸν στὸν ἄλλο, θὰ μπορέσωμε με ἐπιτυχία (καὶ με λίγες θυσίας ν' ἀνταπεξέλθωμεν. Μόνον ἐφ' ὅσον ὅλοι θὰ συμμετέχωμεν κατὰ τὸ δυνατόν εἰς τις θυσίας καὶ εἰς τις προσπάθειες, μόνον ὅταν ὅλους θὰ μᾶς ἐνώσῃ μὴ κοινὴ πίστις εἰς ἓνα

κοινὸ ἰδεώδες, μόνον ὅταν ὁ ἀγὼν μας θὰ θεμελιωθῇ πάνω ἐπὶ ἀτρέντα-χτες ἠθικὰς δάσεις καὶ θὰ καθριστῇ ἀπὸ τὰ σάπια, τὰ ἄρωστα καὶ τὰ παράσιτα, μόνον τότε θὰ ὑψωθῇ ἀκκατάβλητη καὶ ἀδιάβλητη ἡ Ἑλληνικὴ Νίκη. Μόον τότε θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἀξιοποίησις τῶν θυσῶν τοῦ ἔθνους μας διὰ τὴν Ὀριστικὴν Νίκην.

Ὅλο λοιπὸν τὸ πρόβλημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει σήμερον ἡ πατρίδα μας εἶναι, ἀναπτυσσόμενο μέγα εἰς παγκόσμια πλαίσια, πρόβλημα ἀγῶνος. Ἀγῶνος ὁ ὁποῖος ἐκτείνεται εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς. Τὸν ἠθικόν, τὸν πνευματικόν, τὸν πολιτικόν, καὶ τὸν οἰκονομικόν. Τὰ πάντα ἀπειλοῦνται καὶ τὰ πάντα πρέπει νὰ τὰ ὑπερασπίσωμεν. Ὅλα τὰ μέσα χρησιμοποιοῦνται ἀπὸ τὸν ἐχθρὸν καὶ δι' ὅλων τῶν μέσων πρέπει ν' ἀντιμετωπισθῇ.

Ὁ ἀγῶνας αὐτός δὲν μπορεῖ νὰ διεξαχθῇ ἀπὸ μεμονωμένα άτομα. Οὔτε με σπασμωδικὰ καὶ μονόπλευρα προσπάθειες, οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας ἐὰν δὲν στηρίζεται εἰς μίαν θετικὴν καὶ δημιουργικὴν πίστιν.

Ἐπιβάλλεται λοιπὸν συνένωσις, συντονισμός καὶ δημιουργία κοινῆς συνειδήσεως. Συνειδήσεως τοῦ κινδύνου πού μᾶς ἀπειλεῖ καὶ τοῦ ἰδεώδους πού ὑπερασπιζόμεθα.

Τὰ νιάτα, εἰς τὸν ἀγῶνα αὐτὸν εἶναι ὁ πολυτιμότερος παράγων καὶ ἡ κυριώτερα δύναμις. Με τὴν ὁρμήν καὶ τὴν ζωντανίαν των, με τὴν πίστιν των πρὸς τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ με τοὺς ὑπέροχους παλμούς τῆς καρδιάς των, θὰ γίνων οἱ ἀκατάβλητοι μαχηταὶ καὶ δημιουργοί. Μέσα ἀπὸ τοὺς καπνοὺς καὶ τις φλόγες τῆς μάχης, γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἐλευθερίαν, τὰ γενέα καὶ δημιουργικὰ ἑλληνικὰ νιάτα θὰ ξεπηδήσουν με ἀκατάβλητον πίστιν καὶ ὁρμήν γιὰ νὰ ξαναχτίσουν πάνω στὰ εἴρηπια καὶ τὰ συντρίμια μιᾶς Νέας Ἑλλάδας. Μιᾶς Ἑλλάδας πραγματικὴ ἐλεύθερη καὶ εὐτυχισμένη, με περήφανη ψυχὴ καὶ με τὸ χρυσὸ στεφάνι τῆς νίκης. Τῆς νίκης πού κέρδισε με τὸ αἷμα καὶ τις θυσίας τῆς, τῆς νίκης τῆς Ἑλληνικῆς. Τῆς ὁλοτέλει Ἑλληνικῆς.

Γι' αὐτὴ τὴν Νίκην τὴν πλήρη καὶ ὁλοκληρωμένην θ' ἀγωνισθῇ ἡ Φιλελεύθερα Νεολαία, προσφέροντας τὰ

ΟΙ ΝΕΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΑΛΞΕΙΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 13ης σελίδος)
 με ὑψηλά ἦθη καὶ με ἀκμαῖον ἔθνικόν φρόνημα, καθ' ὃν τρόπον ἀκριδῶς πράττουν ὅλα ἐκεῖνα τὰ πολιτισμένα ἔθνη ποὺ θέλουν νὰ λέγονται ἀληθινὰ Δημοκρατίαι. Τὸ σχολεῖον εἰς τὸ ὁποῖον ἐκδηλώνεται ἐν μέρει τὸ κρατικὸν ἐνδιαφέρον πρὸς τὴν νέαν γενεάν δὲν ἀρκεῖ. Ὑπάρχουν τὰ ἀγροτόπαιδα, τὰ ἐργατόπαιδα, αἱ τάξεις ἐκεῖναι τῶν νέων μας, αἱ πολυπληθέστεραι καὶ αἱ ζωντανώτεραι πρὸς τὰς ὁποίας καὶ κυρίως στρέφεται ὁ ἐχθρὸς, αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται περιφρονημέναι χωρὶς νὰ φροντίσῃ κανεὶς σοβαρῶς οὔτε διὰ τὰ δίκαιά των, οὔτε διὰ αὐτὴν ταύτην τὴν ζωὴν καὶ τὰς ἐπιδιώξεις των καὶ προπάντων διὰ νὰ τοὺς δώσῃ μίαν ὀρθὴν ἔθνικὴν κατεύθυνσιν.

Ὁ Σημερινὸς ἀγὼν ἐπαναλαμβάνομεν, εἶναι καθολικὸς, δὲν δύναται νὰ ἀποκλεισθῇ κανεὶς ἀπὸ αὐτὸν καὶ μάλιστα ὁ νέος ποὺ εἶναι τὸ ἔμψυχον ὕλικόν τὸ συστηματικῶς ἐκλεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ὡς ἐκ τῆς σπουδαιότητός του. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκθασίς τοῦ ἀγῶνος τοῦ ὁποιοῦδήποτε ἀγῶνος ἀφορᾷ αὐτὸν ὡς ἀποτελοῦντα μελλοντικὸν ἔθνικόν παράγοντα. Ὡς ἐκ τούτου ὀφείλομεν νὰ τὸν καταστήσωμεν ἄξιον τοῦ μεγάλου προορισμοῦ του, ποὺ εἶναι καὶ αὐτὸς ὁ προορισμὸς τοῦ ἔθνους.

Ἀπὸ τὸ σημεῖον αὐτὸ ἀκριδῶς ξεκινᾷ ὁ «Μαχητὴς» τὸν ἀγῶνα του. Βγαλμένος ἀπὸ τὴν νεολαία θὰ ἀγωνισθῇ γιὰ τὴν νεολαία. Θὰ διακηρύξῃ τὴν ἀνάγκη νὰ ἀξιοποιηθῇ ἡ ἔθνικὴ αὐτὴ λαυθάνα δύναμις, μὰ καὶ ὁ ἴδιος θὰ συμβάλλῃ με ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει πρὸς τὴν κατεύθυνσιν πάντα.

Κομμάτι διαλεχτὸ τῆς Νέας Ἑλληνικῆς Γενεᾶς βαπτισμένη μέσα εἰς τὰ νάματα τοῦ φιλελευθέρου ἰδεώδους ποὺ δημιούργησε με τὴν ἀκατάλητὴ δημιουργικὴ του δύναμη τὴν Νεωτέρα Ἑλλάδα, θ' ἀγωνισθῇ μ' ὅλες τὰς δυνάμεις τῆς γιὰ νὰ τονώσῃ καὶ νὰ συντονίσῃ τὴν ἀκατάλητον δημιουργικὴν δύναμη τοῦ λαοῦ μας καὶ ν' ἀναζωογονήσῃ τὴν πίστιν του εἰς τὰ φιλελευθέρων ἰδανικά.

Νὰ γιατί δὲν πρέπει νὰ μείνῃ πόλις ἡ χωρὶς χωρὶς μιὰ ἰσχυρὴ ὀργάνωσις τῆς Φιλελευθέρης Νεολαίας.

Γ. Π.

θυσίαν αὐτήν. Καὶ με τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ συμπαραστάσιν ὅλων τῶν Φιλελευθέρων νέων ποὺ ἀντιπροσωπεύει, θὰ κατωρθώσῃ νὰ γίνῃ ἀκουστή ἡ φωνή του, — ἡ φωνὴ τῆς νεολαίας — σ' αὐτοὺς ποὺ τόσο πολὺ τὴν ἐξέχασαν.

Συμπαραστάτης θὰ παραμείνῃ πάντα ὁ «Μαχητὴς» τῆς στρατευμένης νεολαίας ποὺ με τὸ χέρι στὴ σκανδάλῃ ἀγωνίζεται, σὰν ἄλλοτε οἱ ἐνδοξοὶ μας πρόγονοι, τὸν δύσκολο καὶ τραχὺ ἀγῶνα ἐπάνω στὰ χιονισμένα βουνὰ τῆς πατρίδος γιὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ἀπὸ τὰς Σλαυοκομμουνιστικὰς συμμορίας τοῦ ἐγκλήματος ποὺ ξεχύνονται νὰ γκρεμίσουν καὶ νὰ ποδοπατήσουν τὰ ἱερά καὶ τὰ ὁσια τῆς.

Γιὰ τὴν χάραχθεῖσαν σταθεράν αὐτὴν γραμμὴν ἀπὸ τῶν στηλῶν τοῦ ὁ «Μαχητὴς» ποὺ προβάλλει σήμερα, εἶναι ὁ ἕνας θαρραλέος ἀγωνιστής, γνήσιος ἀντιπρόσωπος τῶν παλμῶν τῶν νέων μας, παλμῶν ἔθνικῶν μετασυσσωμένων εἰς ἀγῶνας γιὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ τὸ μέλλον σκληρῶς δοκιμαζομένου καὶ ἡρωϊκῶς ἀγωνιζομένου ἔθνους μας.

ΤΑ ΥΠΟΛΕΙΜΜΑΤΑ
ΤΟΥ ΣΥΜΜΟΡΙΤΙΣΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 9ης σελίδος)
 γον τοὺς δέ, δὲν ἐξαιροῦν δεξιούς ἢ ἀριστερούς κι' αἱ πολλαπλὰ συνέπειαι ἐκ τῆς δράσεώς των πρόκειται νὰ βαρύνουν ὅλους ἀνεξαιρέτως. Τὰ δολοφονὰ βόλια εἶναι δύσκολο νὰ κάνουν διάκριση. Καὶ εἰς τὰ ἐγκλήματα αὐτὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι εἶναι συνυπεύθυνοι καὶ ὅλοι ὅσοι παρέχουν κάθε εἶδους ἐνίσχυσιν εἰς αὐτοὺς εἴτε με πληροφορίες, εἴτε ὑποθάλλοντες τοὺς εἴτε ἀνεφοδιάζοντες τοὺς. Καὶ πρέπει νὰ εἶναι βέβαιοι ὅτι πολὺ γρήγορα θὰ πληρώσουν τὴν ἐνοχὴν των.

Ἡ περήφανη Κρητικὴ ψυχὴ ἀρκετὰ ἀνέχθηκε τὸ δολοφονικὸ ὄργιο μερικῶν ξενοκινήτων ἐγκληματιῶν κι' ἐπιπολαίων ἐνισχυτῶν των. Στοιχειώδης πατριωτισμὸς καὶ σοβαρότης ἐπιβάλλουν νὰ τελειώνομε τὸ ταχύτερον μ' αὐτὸ τὸ αἷσχος.

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΟ ΥΠΟΣΤΕΓΟΝ
ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΧΩΡΙΚΟΥΣ

Ὅταν κατεσκευάσθῃ τὸ ἀνατολικὸν ὑπόστεγον τῆς Δ. Ἀγορᾶς, ἐγένετο με σκοπὸν νὰ στεγάσῃ τοὺς χωρικοὺς μας οἱ ὁποῖοι με τὰ γαϊδουράκια των μεταφέρουν λίαν πρὸς τὰ προϊόντα των γιὰ νὰ τὰ πωλήσουν. Ἔτσι ὁ κάθε χωρικός ὁ ὁποῖος ξεκινοῦσε δύο ὥρες νύκτα γιὰ νὰ μεταφέρῃ τὸ προϊόν του εἰς τὴν πόλιν, εὕρισκε κάποιο ὑπόστεγο γιὰ νὰ σκιάσῃ ἀπὸ τὴ βροχὴ καὶ κάποιο χῶρο γιὰ νὰ ξανασάνῃ λίγο καὶ ν' ἀναναζητήσῃ ὑπομονητικὰ τὸν ἀγοραστή τοῦ προϊόντος του. Μ' αὐτὸ τὸ τρόπο ἡ πόλις ὑπεδέχετο με κάποια στοργὴ τὸ ταλαιπωρημένο χωρικό μας, καὶ τοῦ προσέφερε μιὰ γωνιά γιὰ λίγη ξεκούραση ἀπὸ τὴ νυκτερινὴ πορεία. Κι' ἔτσι ἐνοιωθε κι' ὁ χωρικός μας ὅτι ἡ πόλις αἰσθανόταν κάποια εὐγνωμοσύνη γι' αὐτὸν ποὺ με τὰ σημάδια τοῦ μόχθου στὸ στυγνὸ πρόσωπο καὶ τὰ ροζιασμένα χέρια, ἀγωνιζόταν μέρα—νύκτα γιὰ νὰ κουβαλήσῃ στὴ πόλιν τὰ δημιουργήματα τῆς δουλειᾶς του.

Σήμερον τέτοια πολυτέλεια δὲν προσφέρεται εἰς τὸν χωρικόν μας. Πρέπει νὰ ταλαιπωρῇται δίπλα στὰ πεζοδρόμια στὴ βροχὴ καὶ τὸ συνωστισμό, κατὰ κοπος καὶ βρεγμένος ἀναμένοντας ἐπὶ ὥρες.

Δὲν νομίζουν οἱ ἀρμόδιοι ὅτι οἱ χωρικοὶ μας ἀξίζουν κάποια καλύτερη μεταχείριση;

Ζητοῦμεν συγγνώμην ἀπὸ τοὺς κ. κ. ἀναγνώστας μας διὰ τὰ διάφορα σφάλματα τὰ ὁποῖα ἐγένοντο κατὰ τὴν στοιχειοθέτησιν καὶ ἐκτύπωσιν.

Τὰς Τυπογραφικὰς σας ἐργασίας εἰς τὸ Τυπογραφεῖον

Κ. Α. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ

Ὁδὸς Μυλωνογιάννη 38